

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1983-1984

Nr. 8

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

14 FEBRUARI 1984

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	271
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	278
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	284
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	288
H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting	288
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	289
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	306
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	306
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	307
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	309
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	310
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	310
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	312

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 58
(zitting 1982-1983)
van 16 juni 1983
van de heer P. VAN GREMBERGEN

TEXACO-Gent — Financiële toestand

De geachte Minister kent zeer zeker de huidige toestand van TEXACO-Gent.

TEXACO heeft een (kapitalistisch) spel gespeeld zoals zelden vertoond.

Graag aangaande dit bedrijf volgende inlichtingen :

1. a. Hoeveel gronden heeft TEXACO bij zijn vestiging aangekocht ?
b. Aan welke (gunstige) voorwaarden werden deze gronden aangekocht ?
c. Hoeveel percent van deze gronden werden ooit gebruikt?
2. Jaren na mekaar maakt TEXACO winst, tot 800 miljoen in 1980.
 - a. Met hoeveel staatssteun werden deze winsten verwezenlijkt ?
 - b. Wat gebeurde er met de gemeenschapsgelden die in 1980 of 1981 werden gegeven voor een ontzwevelingssysteem ?
 - c. Kwam dit systeem er oot ?
3. Hoeveel kostte aan de (Gentse of Vlaamse) Gemeenschap de kaaimuur die destijds ten gerieve van, en uitsluitend ten gerieve van, dit bedrijf werd aangelegd ?
4. Op welke wijze denkt men nu deze verloren gemeenschapsgelden te recupereren ?
5. Welke maatregelen zullen genomen worden in verband met de tewerkstelling van de 300 afgedankte personeelsleden ?

Antwoord

De door het geachte lid bedoelde raffinaderij werd meer dan anderhalf jaar geleden gesloten.

Aan de bedoelde beslissing zijn uitvoerige gesprekken met de Belgische en de Amerikaanse directies van het bedrijf voorafgegaan, waarin ik alsnog aangespoord heb tot oplossingen die de voortzetting van de raffinage activiteit moesten mogelijk maken.

Uit het onderzoek is evenwel gebleken dat het rendabiliteitsprobleem van de eenheid slechts kon worden

overbrugd door bijzonder zware nieuwe investeringen die in de toestand van manifeste overcapaciteit en van dalend energieverbruik in Europa, bedrijfseconomisch niet kon worden verantwoord.

De opheffing van de activiteit is daardoor onafwendbaar geworden.

Vraag nr. 19
van 3 januari 1984
van de heer J. VALKENIERS

Wolfspuiten te Dilbeek — Grondruil

De grondruil tussen de Wolfspuiten (eigendom van de gemeente Dilbeek) en de Weststrandgrond en de hoevegebouwen (eigendommen van de Staat) is nog steeds niet gebeurd daar de Weststrandgrond zelf ingevolge het recht van natrekking, eigenlijk eigendom is gebleven van de Belgische Staat. Deze zaak sleept nu reeds meer dan 15 jaar aan.

Graag vernamen we dan ook wanneer deze gronden door de nationale regering zullen worden overgedragen aan de Vlaamse regering zodat de ruil definitief kan worden beklonken.

Antwoord

Overeenkomstig artikel 12 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dienen de roerende en de onroerende goederen van de Staat, zowel van het openbaar als van het privaat domein, die onmisbaar zijn voor de uitoefening van de bevoegdheden van de Gewesten en de Gemeenschappen, aan deze zonder schadeloosstelling te worden overgedragen. De voorwaarden en de nadere regelen van die overdracht dienen echter telkens te worden bepaald bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

Tot op heden werden drie koninklijke besluiten getroffen waarbij domeinen van de Belgische Staat werden overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap, met name de jachthavens, een tiental zandwinningsputten en de Rijkspsychiatrische Ziekenhuizen van Rekem en Geel.

Ten einde de overdracht van de nog resterende onroerende goederen te bespoedigen heeft de Vlaamse regering aan de administratieve diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap opgedragen, in samenwerking met de Administratie van het Kadaster, een volledige inventaris op te stellen van alle onroerende goederen, die aan de Vlaamse Gemeenschap dienen te worden overgedragen. De door het geachte lid bedoelde onroerende goederen zullen uiteraard in deze inventaris worden opgenomen.

De opmaak van bovenbedoelde inventaris gaat evenwel gepaard met heel wat praktische moeilijkheden o.m. in verband met de juiste omschrijving van de kadastrale percelen.

Ik verzeker het geachte lid dat alles in het werk wordt gesteld om deze inventaris ten spoedigste af te sluiten.

Vraag nr. 20
van 3 januari 1984
van de heer W. KUIJPERS

Brussel — Herbruikbare gebouwen

Graag vernam ik de beleidsgedachten die ten gronde lagen om de uitgekozen gebouwen te huren voor de Vlaamse Uitvoerende Macht ?

Per gebouw ontving ik graag:

- de oppervlakte;
- de eigenaar;
- de huurprijs.

Meent de geachte Voorzitter van de Vlaamse regering niet dat zijn beleid in deze zich beter had gewend tot herbruikbare historische gebouwen in Brussel, waarvoor men heel dikwijls een **herbruikfunctie** zoekt?

Gaat de Voorzitter met mij akkoord dat hogervermelde beleidshouding een grote verwezenlijkingsimpuls had kunnen geven binnen de immobiliënsector en de daarmee gepaard gaande kapitaalsinvesterings ?

Meent de Voorzitter dan niet dat de Vlaamse regering met haar keuze van weinig-zeggende gebouwen, een kans voor stadshemieuwing en historische **heropbouw** gemist heeft?

Antwoord

Op 13 juli 1983 heeft de Vlaamse regering een dubbele beslissing genomen m.b.t. de huisvesting voor de Centrale Diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel.

Het eerste gedeelte van bovenbedoelde beslissing betrof de onmiddellijke toekomst. De Vlaamse regering was inderdaad **geconfronteerd** met het feit dat de Administratieve Diensten van het departement te Brussel verspreid waren over 35 verschillende steunpunten.

Aan deze toestand diende een einde te worden gesteld, des te meer dat deze steunpunten gelocaliseerd waren in **de schoot** van de nationale departementen, waardoor een grote verwarring gecreëerd werd.

De Vlaamse regering meende derhalve dat het aantal steunpunten te Brussel diende te worden beperkt tot 12, zodat de dienstverlening voor de Vlaamse Gemeenschap in grote mate kan worden verbeterd.

Gelet op het dringend karakter van deze aangelegenheid dienden de in aanmerking te nemen gebouwen onmiddellijk beschikbaar te zijn. Men diende dus wel te opteren voor de inhuring van een aantal gebouwen, zoveel mogelijk centraal gelegen en goed bereikbaar via het openbaar vervoer. Vermits het echter in de bedoeling lag van de Vlaamse regering deze regeling te beperken in de tijd werden de onderscheiden huurcontracten afgesloten in de formule 3-6-9 jaar.

Het is immers zo dat de voormelde beslissing van de Vlaamse regering van 13 juli 1983 een tweede luik omvat. Dit tweede luik stelt dat op halflange termijn de te volgen strategie erin bestaat in Brussel slechts drie à vier steunpunten te voorzien. Op deze steunpunten zullen dan de Centrale Diensten van het departement worden geconcentreerd. De voorkeur zal hierbij uitgaan naar aankoop van gebouwen en/of

bouwterreinen, uiteraard gespreid in de tijd en rekening gehouden met de budgettaire mogelijkheden.

Tenslotte wil ik het geachte lid mededelen dat de door hem gevraagde informatie omtrent de inhuring van de onderscheiden gebouwen hem persoonlijk worden toegestuurd.

Vraag nr. 21
van 3 januari 1984
van de heer W. KUIJPERS

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Ambtenarij

Meent de geachte Voorzitter van de Vlaamse regering dat een gedepoliteerde ambtenarij betere diensten kan leveren voor de gemeenschap?

Zo ja, welke fundamentele krachtlijnen en besluiten werden genomen opdat het autonoom bestuur Vlaams ambtenarenwezen niet in hetzelfde euvel dreigt te **vervallen** als de ambtenarij in de Centrale Uitvoerende Macht ?

Antwoord

Ik deel volkomen de zorg van het geachte lid.

Het is trouwens om deze reden dat ik reeds in de loop van het eerste trimester van het jaar 1983 het initiatief heb genomen bij de Vlaamse regering een nota in te leiden waarin de krachtlijnen werden geformuleerd die moeten leiden tot het voeren van een geobjectiverd personeelsbeleid in de schoot van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Na amendering werd deze nota door de Vlaamse regering goedgekeurd op 9 maart 1983.

De voornaamste krachtlijnen die in deze materie voorliggen zijn de volgende:

1. De reglementaire en organieke besluiten inzake personeelsbeleid zullen, na syndicale raadpleging, ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse regering.
2. De aanwervingen gebeuren in de rangen 10, 20, 30, 42, 41 en 40 bij wege van vergelijkende wervingsexamens, die worden georganiseerd door het Vast Secretariaat voor Werving van het Rijkspersoneel.
3. Voor de bevorderingen zullen de regelen van het statuut van het Rijkspersoneel strikt in acht worden genomen.

Zo zullen de bevorderingen door overgang naar het hoger niveau in de rangen 10, 20 en 30 slechts kunnen gebeuren bij wege van een door het Vast Secretariaat voor Werving van het Rijkspersoneel georganiseerd vergelijkend overgangsexamen.

De bevorderingen in de rangen 17 en 16 gebeuren door de Vlaamse regering.

De bevorderingen in de rangen 11 tot 15 gebeuren op voordracht van de directieraad.

De bevorderingen in de rangen 21 tot 25, 31 tot 34 en 41 tot 44 gebeuren nagenoeg uitsluitend over-

eenkomstig de toegekende beoordeling en de verkregen anciënniteit.

De bevorderingen in een vlakke loopbaan gebeuren automatisch, d.w.z. na verkrijging van de voorgeschreven graadanciënniteit.

Vraag nr. 22
van 3 januari 1984
van de heer W. KUIJPERS

Vlaamse Gemeenschapsdiensten — Ambtenarij

Kan de Voorzitter van de Vlaamse regering mij mededelen welke de hoofdoorzaak zou zijn dat 260 naar de Vlaamse gemeenschapsdiensten „over te hevelen” ambtenaren gevraagd hebben om hen terug onder de centrale diensten in te schakelen?

Antwoord

Ik moge het geachte lid vooraf refereren naar het koninklijk besluit van 30 juni 1982, tot vaststelling van de nadere regelen voor de overgang van de personeelsleden van de ministeries van de Vlaamse Gemeenschap, van de Franse Gemeenschap en van het Waalse Gewest naar de respectieve Executieve en naar het koninklijk besluit van 24 november 1981, waarbij het overhevelen van personeelsleden naar de vier ministeries van de Gemeenschappen en de Gewesten wordt geregeld.

Bij deze koninklijke besluiten worden onder meer de rechten gevrijwaard van het personeel dat naar de Executieven overgaat.

Zo is o.m. voorzien dat, wanneer de overgehevelde personeelsleden, overeenkomstig artikel 4 van het vermelde koninklijke besluit van 30 juni 1982 een aanvraag hebben ingediend om opnieuw te worden aangewezen voor hun traditioneel ministerie van oorsprong, zij hun rechten op bevordering en verandering in graad in dit ministerie behouden.

Ik meen dat deze supplementaire **bevorderingsmogelijkheid** de hoofdoorzaak is dat uiteindelijk 263 ambtenaren een aanvraag tot permutatie hebben ingediend.

Tot slot wil ik hieraan nog toevoegen dat inmiddels reeds 36 ambtenaren hun aanvraag tot permutatie hebben ingetrokken.

Vraag nr. 23
van 16 januari 1984
van de heer N. DE BATSELIER

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Stand van zaken

Graag zou ik de stand van zaken weten in verband met de organisatie van bovenvermeld ministerie.

Inzonderheid betreffende :

1. de vaststelling van de personeelsformatie per bestuursentiteit;
2. de overheveling van het personeel;

3. de overlegorganen voorzien op grond van het syndicaal statuut;
4. de oprichting van een commissie voor verminderde prestaties. gezien de nationale commissie niet-bevoegd is voor de beroepen uitgaande van personeelsleden uit de gemeenschapsadministratie;
5. De desgevallende oprichting van de sociale dienst en het statuut van deze dienst;
6. het organiek reglement zonder welke geen normale **benoemings-** en bevorderingsprocedures mogelijk zijn.

Antwoord

Vooraf wens ik het geachte lid mede te delen dat al de aangelegenheden die verband houden met de opbouw van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voorafgaandelijk onderzocht worden in de schoot van een werkgroep ad hoc waarin, naast de Administratie, een vertegenwoordiger van de respectieve leden van de Vlaamse regering zitting heeft.

In het licht van wat vooraf gaat kan ik het geachte lid de hiernavolgende gegevens verstrekken in verband met de door hem gestelde vragen:

1. De vaststelling van de personeelsformatie per Bestuursentiteit.

De voormelde werkgroep heeft reeds een eerste onderzoek gewijd aan deze aangelegenheid in de loop van de maanden oktober, november, december 1983 en januari 1984.

Deze bespreking ging gepaard met een onderzoek naar de verfijning van de teksten die door de Vlaamse regering op 22 december 1982 werden aangehouden met betrekking tot de **organisatiestructuur** van het nieuwe departement.

Aan de Secretaris-generaal van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd opdracht gegeven zo spoedig mogelijk aangepaste voorstellen in te dienen omtrent de vaststelling van de **personeelsformatie** per Bestuursentiteit. Deze voorstellen zullen eerstdaags in de voormelde werkgroep kunnen worden besproken.

2. De overheveling van het personeel.

De eigenlijke overhevelingsprocedure is sedert 1 juli 1983 afgesloten.

3.997 personeelsleden werden overgeheveld naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Dit gegeven houdt rekening niet alleen met de vaste benoemde ambtenaren de tijdelijken en de contractuelen, maar ook met de TWW, de **BTKers**, de occasionele medewerkers en de schoonmaaksters.

Evenwel is in de overhevelingsprocedure nog een laatste fase ingebouwd, met name de eventuele teurgkeer naar een traditioneel ministerie en de omwisseling van het personeel tussen de traditionele ministeries, het Ministerie van het Brusselse Gewest en de Executieven.

Deze vrij ingewikkelde procedure, die evenals de vorigen onder de verantwoordelijkheid van de nationale overheid verloopt, kan nog een hele tijd in beslag nemen.

3. De Overlegorganen voorzien op grond van het syndicaal statuut.

Als Overlegorganen voorzien op grond van het syndicaal statuut dienen een Syndicale Raad van Advies en een bepaald aantal personeelsraden te worden opgericht.

De Syndicale Raad van Advies van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, is reeds operationeel.

Personeelsraden zullen worden opgericht zodra de onderscheiden Bestuursentiteiten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de hun toegewezen gebouwen hebben betrokken.

Deze nieuwe inplanting is thans volop aan de gang en zal omstreeks 15 maart eerstkomend worden afgesloten.

4. De oprichting van een Commissie voor verminderde prestaties.

De oprichting van deze Commissie is thans in voorbereiding.

Een voorstel van samenstelling van deze Commissie zal eerstdaags worden voorgelegd aan de Vlaamse regering.

5. De oprichting van een Sociale Dienst.

Een ontwerp van statuut van de sociale dienst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd door de groep ad hoc onderzocht. De tekst wordt thans herzien en zal zeer spoedig aan de Vlaamse regering kunnen worden voorgelegd.

6. Het organiek reglement.

Ter voorbereiding van het algemeen organiek reglement van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd door de Administratie een vergelijkende studie opgesteld van de respectieve organieke reglementen van de traditionele ministeries van herkomst van de ambtenaren die naar het nieuwe departement werden overgeheveld.

Deze aangelegenheid zal eveneens eerstdaags kunnen worden besproken in de schoot van de voormelde werkgroep.

Vraag nr. 24
van 16 januari 1984
van de heer N. DE BATSELIER

DIR V-krant — Verantwoording

Driemaandelijks verschijnt de erg luxueuze **DIRV**-krant, uitgegeven door het Kabinet van de Voorzitter van de Vlaamse regering.

Wat zijn de doelstellingen van deze krant?

Wie **financiert** deze krant?

Wat is de totale kost per jaar?

Hoeveel exemplaren worden hiervan driemaandelijks verspreid ?

Hoeveel gratis ? Wat is de spreiding per arrondissement ?

Is hier een redactieraad?

Is elk kabinet van de Vlaamse Executieve hierbij betrokken of is dit louter in functie van de Voorzitter?

Antwoord

De DIRV-krant is een driemaandelijks publicatie die erop gericht is de wetenschapsmiddelen en het bedrijfsleven te sensibiliseren voor en te informeren over de nood aan technologische vooruitgang en industriële vernieuwing, als hefboomen voor de creatie van nieuwe en duurzame werkgelegenheid in Vlaanderen.

De kostprijs ervan schommelt rond **600.000,— F** per nummer en wordt toegerekend op artikel 12.23 van de begroting economie van de Vlaamse Gemeenschap. De redactie ervan ressorteert onder mijn verantwoordelijkheid als Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid.

De oplage bedraagt gemiddeld 40.000 exemplaren die gratis worden verspreid op grond van passende adresbestanden. Arrondissementele gegevens zijn niet bekend.

vraag nr. 25
van 16 januari 1984
van de heer R VANNIEUWENHUYZE

Bedrijven met staatssteun — Tewerkstelling van minder-validen

In het kader van de economische expansie werd vanaf 1973 aan sommige bedrijven, die staatssteun ontvingen, de verplichting opgelegd 1 of meer gehandicapten aan te werven.

In het raam van deze door de Staatssecretaris voor Vlaamse Streekontwikkeling destijds getroffen maatregel, die in 1978-1979 werd opgeheven, werd aan de RVA de opdracht gegeven de uitvoering van deze beslissingen te controleren.

De oorspronkelijke maatregel werd opgeheven toen na een paar jaar bleek dat, mede ingevolge de recessie, de tewerkstelling van gehandicapten in de mate zoals deze aan sommige bedrijven werd opgelegd, niet houdbaar was.

Graag zouden wij willen vernemen in welke mate de nijverheid — in de periode dat de maatregel van kracht was — voldaan heeft aan zijn verplichtingen, vermits het in principe gaat om staatssteun uit gemeenschapsgelden met een bindende clause tot samenwerking van minder-validen.

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer **K. Poma**, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik bevestigen dat de controle op de uitvoering van de beslissingen waarbij als voorwaarde de tewerkstelling van gehandicapten werd gesteld, door de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening is gebeurd.

Aan de Administratie voor Economie en Werkgelegenheid werd gevraagd een inventaris op te stellen van de wijze van naleving van deze beslissing in het verleden.

Zodra deze gegevens bekend zijn zullen ze aan het geachte lid worden medegedeeld.

Vraag nr. 26
van 16 januari 1984
van de heer N. DE BATSELIER

Proeftuinen — Subsidiëring

Naar men mij informeert zouden door de Minister inzake proeftuinen reeds heel wat uitgaven zijn gedaan.

Van welke orde van grootte zijn deze subsidies sinds 1980?

Klopt het dat deze bevoegdheid niet toebehoort aan de Gewesten?

Wat is dan de wettelijke grondslag van deze subsidies?

Welke projecten, waargelegen, hebben van deze subsidies genoten en in welke orde van grootte?

Antwoord

Wat het economisch beleid betreft, zijn de gewesten o.m. bevoegd voor de economische expansie, daaronder begrepen de aanvullende en suppletieve hulp aan landbouwbedrijven. (Bijzondere wet van 8 augustus 1980, art. 6, § 1, VI, 4°).

Op grond van deze bepaling werd sinds 1980 voor een totaal bedrag van 66,3 miljoen investeringssteun verleend aan vijf erkende land- of tuinbouwproeftuinen, met name:

- Het Demonstratiebedrijf Kleinfruit, Zuid-Limburg te Tongeren;
- De Proeftuin voor het Grootfmit te Genk;
- Het Provinciaal Ondenoeks- en Voorlichtingscentrum voor Land- en Tuinbouw te Rumbek;
- Het Proefbedrijf Witloof te Herent;
- Het Proefbedrijf der Noorderkempen te Hoogstraten.

De desbetreffende beslissingen werden getroffen door de Executieve. Op grond van de recentste beslissing worden thans met het Ministerie van Landbouw besprekingen gevoerd met het oog op een duidelijke afbakening van de wederzijdse bevoegdheden.

Vraag nr. 28
van 25 januari 1984
van de heer J. SOMERS

Premie voor eerste vestiging als zelfstandige — Terugbetaling

Het koninklijk besluit van 23 juni 1981 tot wijziging en aanvulling van het koninklijk besluit van 10 oktober

1978 tot uitvoering van de artikelen 1, 2, 5, 10 en 12 van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering, heeft premies voor eerste vestiging ingevoerd voor personen die een zelfstandige zaak als hoofdberoep willen beginnen en aan bepaalde voorwaarden voldoen. Dit zowel voor het Vlaamse, Brusselse als Waalse Gewest.

Er is echter een bijkomende voorwaarde, die alleen geldt voor de Vlaamse, en Brusselse zelfstandigen in spe. Artikel 2 (voor het Brusselse Gewest) en artikel 3 (voor het Vlaamse Gewest), beide houdende een aanvulling van voornoemd koninklijk besluit van 10 oktober 1978 door artikel 14bis, houdt in dat de rechthebbenden bovendien vanaf de aanvang van de uitoefening van dit zelfstandig beroep als hoofdberoep aangesloten moeten zijn bij een Sociaal Verzekeringsfonds voor Zelfstandigen en dit „onafgebroken gedurende ten minste 4 kwartalen.”

Dit betekent in concreto dat de Vlaamse en Brusselse gerechtigden, die hun zaak binnen het jaar, stopzetten, de gehele premie moeten terugbetalen en hun sociale bijdrage, waarvoor de premie eigenlijk bedoeld was, zelf moeten betalen. Terwijl de Waalse zelfstandige, na de stopzetting van zijn taak binnen het jaar, slechts het overschot van de premie moet terugbetalen.

Kan de geachte Minister mij laten weten waarom dit onderscheid tussen Vlamingen en Brusselaars enerzijds en Walen anderzijds wordt gemaakt?

Antwoord

In het kader van de bijzondere wet op de hervorming van de instellingen (8 augustus 1980) valt krachtens art. 6, § 1, VI, 4° de toepassing van de economische expansiewetgeving onder de bevoegdheid van de gewesten. Zij kunnen elk voor zich en binnen de perken van hun budgettaire mogelijkheden, eigen **beleidsop-ties** uitstippelen en vastleggen.

Eén daarvan betreft de voorwaarde tot toekenning van een premie voor eerste vestiging van diegenen die zich voor de eerste maal in een zelfstandig beroep vestigen (Herstelwet van 10 februari 1981 inzake de Middenstand).

De Vlaamse Executieve was van oordeel dat deze premie pas dan beantwoordt **aande** uitgangspunten en de doelstellingen van de Herstelwet van 10 februari 1981, wanneer deze premie toegekend wordt aan diegene die zich op een min of meer blijvende wijze wenst te vestigen in een zelfstandig beroep. Vandaar dat als bijkomende voorwaarde werd gesteld dat de rechthebbende, vanaf de aanvang van zijn zelfstandige beroepsactiviteit als hoofdberoep, aangesloten moet zijn bij een Sociaal Verzekeringsfonds voor Zelfstandigen en dat onafgebroken gedurende vier kwartalen.

Bij beslissingen van de Ministerraad (30 april 1982 en 7 mei 1982) **besloopt** de nationale regering in Ministerraad tot het opschorten van de nieuwe en aanvullende maatregelen, vervat in de Herstelwet van 10 februari 1981 inzake de Middenstand, en dit met ingang vanaf 1 juni 1982.

Vraag nr. 29
van 25 januari 1984
van de heer J. VALKENIERS

RVA-Kantoor in de Voer — Openingstermijn

Is het niet mogelijk dat het RVA-kantoor in de Voer regelmatig wordt opengehouden dan 1 uur per week, daar de werklozen zich anders automatisch op Luik zullen richten ?

Antwoord

Het door het geachte lid bedoelde RVA-kantoor is twee uur per week open voor het publiek. In 1983 ontving het gemiddeld minder dan 5 werkzoekenden per week. De evolutie van de activiteit wordt door de RVA nauwlettend opgevolgd.

Vraag nr. 32
van 25 januari 1984
van mevrouw J. DE LOORERAEMYAEMERS

Pensionering — Over te leggen documenten

Een personeelslid dat op pensioen gaat, moet geen uittreksel uit de geboorteakte aanvragen bij de gemeente waar het geboren is wanneer, door het bestuur waarvan het afhangt, bij de pensioenaanvraag het geboorte-uittreksel kan gevoegd worden dat het, ter gelegenheid van zijn aanwerving, overgelegd heeft.

Zou de geachte Minister mij een exemplaar willen toezenden van de dienstnota waarbij aan de diensten en besturen, onder zijn bevoegdheid, de hoger beschreven maatregel werd of zal worden opgelegd ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Wanneer een personeelslid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op pensioen gaat voegt de personeelsdienst steeds bij de pensioenaanvang het geboorte-uittreksel dat bij de aanwerving werd overgelegd.

Ik acht het derhalve overbodig deze maatregel bij dienstnota op te leggen.

Vraag nr. 33
van 25 januari 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

SIMONA-databank voor arbeidsbemiddeling — Werking

In 1981 gaf de geachte Minister opdracht om een nieuw geautomatiseerd systeem van arbeidsbemiddeling op punt te stellen. Dit „ Studie- en Informatie-model voor de Ontwikkeling van een Nieuw Arbeidsmarktbeleid”, kortweg SIMONA, zou vraag en aanbod op de arbeidsmarkt beter en sneller op elkaar dienen af te stemmen.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Welke waren bij de opzet de specifieke doelstellingen van dit systeem en in hoeverre werden die tot op heden verwezenlijkt? Welke problemen dienden hiertoe overwonnen te worden ?
2. Hoe werkt dit geautomatiseerd systeem van arbeidsbemiddeling in de praktijk? Welke subregionale tewerkstellingsdiensten en plaatsingsbureau's zijn reeds met dit systeem uitgerust?
3. Welke zijn de voornaamste voor- en nadelen van dit systeem ?
4. Hoe is het te verklaren dat de STC's in Limburg tot op heden niet in dit systeem werden ingeschakeld daar waar de provincie Limburg het zwaarst met het werkloosheidsprobleem te kampen heeft? Wanneer zal dit euvel opgelost zijn en welke is de preciese uitbreidingsplanning voor deze provincie ? Welke verschillende databanken zullen er worden uitgebouwd ?

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna een omstandig antwoord te vinden op de vier vragen betreffende het SIMONA-model.

1. De doelstellingen bij het opzetten van het „ Studie- en Informatiemodel voor de ontwikkeling van een nieuw Arbeidsmarktbeleid” (SIMONA) kunnen als volgt worden samengevat:
 - a. Een verhoging van de efficiëntie van de arbeidsbemiddeling door de ondersteuning van de bemiddelingsfunctie van de arbeidsbemiddelaar.
 - b. Een vermindering van de administratieve taken van de arbeidsbemiddelaar en van de ondersteunende diensten in de subregionale tewerkstellingsdiensten, met het doel de arbeidsbemiddelaar opnieuw vrij te maken voor zijn echte bemiddelingsfunctie.
 - c. Het verschaffen van de nodige beleids- en beheersinformatie over de arbeidsmarkt, waardoor het tewerkstellingsbeleid sneller en precieser op de ontwikkelingen die zich voordoen of zich aankondigen kan worden afgestemd, zowel op het subregionale vlak als voor het Vlaamse Gewest.

Wat de moeilijkheden betreft die voor de introductie van het systeem moesten worden overwonnen, kan in hoofdzaak verwezen worden naar:

- het ontwerpen en operationeel maken van de diverse delen van het systeem: de vacaturebank de **sollicitatiebank**, het automatische preselectiesysteem en het statistisch pakket;
 - diverse technische problemen o.m. in verband met de noodzakelijke **telefoonverbindingen** ;
 - de opleiding van de arbeidsbemiddelaars en de andere gebruikers van het systeem.
2. In de praktijk werkt SIMONA met drie onderling verbonden informatiesystemen :

- a. een sollicitantenbestand, waarin alle werkzoekenden zijn opgenomen. Over elke werkzoekende zijn naast een reeks identiteitsgegevens, alle relevante gegevens opgenomen voor een zo precies mogelijke automatische **preselectie**;
- b. een vacaturebank met per vacature de omschrijving van de aangeboden arbeidsplaatsen en een analoge reeks criteria als voor de sollicitanten zijn opgenomen ;
- c. een automatisch preselectiesysteem dat de sollicitanten selecteert in functie van de vereisten van de aangeboden vacature.

Het dient beklemtoond te worden dat de eigenlijke bemiddelingstaak nog steeds door de arbeidsbemiddelaar wordt uitgevoerd. De automatische preselectie biedt hem evenwel een overzicht van de mogelijke kandidaten op basis van veel vollediger informatie dan bij manuele verwerking mogelijk was.

Op dit ogenblik zijn volgende subregionale tewerkstellingsdiensten aangesloten en operationeel: Vilvoorde, Leuven, Mechelen, Aalst, Dendermonde met hun plaatsingskantoren en de hoofdplaatsingsbureau's van Gent, Oudenaarde, Roeselare en Hasselt.

3. Beknopt samengevat biedt het SIMONA-systeem volgende voordelen :
 - a. Vermindering van het maximale werkvolume van de bemiddelaars.
 - b. Herwaardering van de bemiddelingsfunctie. De bemiddelaar kan een grotere rol gaan spelen in de juiste selectie van de werkzoekenden, het zoeken van de gepaste betrekking, de advisering inzake scholing, beroepskeuze, en niet in het minst de contacten met de werkgever.
 - c. De baten t.o.v. de werkgever zullen hem stimuleren om in de toekomst wel beroep te doen op de bemiddelingsdiensten omdat op basis van het automatisch preselectiesysteem deze werkzoekenden uitgezocht worden welke het best aan de gestelde vacature voldoen. Bovendien is de respons op de aangeboden vacature veel sneller en de werkgever kan via de bemiddelaar onmiddellijk informatie krijgen over de meest geschikte kandidaat of kandidaten.
 - d. De werkzoekenden kunnen met de hulp van de bemiddelaar het vacaturebestand afzoeken naar het voor hen meest geschikte werk. Op basis van deze keuze kunnen zij via de bemiddelaar in contact gebracht worden met de werkgever. Op basis van het preselectiesysteem kunnen de meest geschikte werkzoekenden voor een gestelde vacature automatisch geselecteerd worden.
 - e. Het systeem zal, vooral wanneer het over gans Vlaanderen operationeel is geworden aanzienlijk meer beleidsinformatie kunnen verschaffen. In dit verband kan verwezen worden naar de brochure „ Werkzoekende schoolverlaters

in het arrondissement Halle-Vilvoorde “, waarin voor het eerst informatie over de tewerkstellingskansen van schoolverlaters kon worden gegeven.

Mogelijke nadelen van het systeem werden ruimschoots opgevangen door de gevolgde procedure: met name het experimenteel opstarten van het systeem is één STD, onder begeleiding van een ad hoc stuurgroep. Uiteraard vergt de introductie van de geautomatiseerde arbeidsbemiddeling een aanpassingsinspanning van de bemiddelaars, waar evenwel door een aangepaste opleiding wordt aan tegemoetgekomen. Met het behoud van de bemiddeling na de automatische preselectie werd het gevaar van ontpersoonlijking voorkomen.

4. De aansluiting van Limburg, die prioritair is voorzien, is vertraagd geworden door het ontbreken van de nodige telefoonverbindingen. In samenwerking met de Staatssecretaris voor Posten, Telegrafie en Telefonie werd daaraan inmiddels grotendeels verholpen. Op dit ogenblik is het hoofdplaatsingsbureau van Hasselt reeds operationeel. De initiële invoer van de bestaande dossiers is er zopas beëindigd. Er werden tien computerterminals geïnstalleerd met de nodige randapparatuur. De vooropleiding van het personeel van de plaatsingsbureau's van de subregionale tewerkstellingsdienst is eveneens beëindigd. Voor de technische opleiding die slechts na de installatie van de apparatuur kan worden gegeven, werden de nodige schikkingen getroffen.

Met de aansluiting van de plaatsingsbureaus van deze subregionale tewerkstellingsdienst wordt op dit ogenblik gestart. Wat de subregionale tewerkstellingsdienst Tongeren betreft is de vooropleiding van het personeel eveneens beëindigd. De effectieve aansluiting wordt evenwel enigszins vertraagd door de op handen zijnde verhuizing van de bemiddelingsdiensten in Tongeren. Om technische en organisatorische redenen is het aangewezen deze verhuizing af te wachten. Ook hier zal de installatie van de apparatuur echter snel kunnen gebeuren.

Vraag nr. 35
van 2 februari 1984
van de heer A. DE BEUL

CGICS — Vastheid van betrekking voor een aantal personeelsleden

Bij de oprichting van het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking werd aan een aantal personeelsleden die in vast verband aan het voormalige ministerie van cultuur, thans omgevormd tot het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, tewerkgesteld waren een verlot wegens opdracht toegestaan van twee jaar.

Het opzet hiervan was dat deze mensen in afwachting van de behandeling van eventuele klachten door de Raad van State hun vastheid van betrekking zouden kunnen vrij waren.

Op 1 juni 1984 verstrijkt deze periode en alles laat voorzien dat er tegen die tijd geen uitspraak van de Raad van State zal zijn. Het zou vanuit sociaal oogpunt bekeken onaanvaardbaar zijn dat deze personeelsleden niet in de mogelijkheid werden gesteld in afwachting van de uitspraak van de Raad van State hun tewerkstelling bij hun ministerieel departement te vrijwaren.

Mijn vraag, geachte Voorzitter, is dan ook tweeledig.

Kan u mij mededelen welke stappen er al werden ondernomen om in een nieuwe periode van verlof wegens opdracht, van non-activiteit of van verlof onder welke vorm dan ook te voorzien?

Kan u mij mededelen welke stappen u plant te ondernemen en welk antwoord u zal geven wanneer deze personeelsleden u om een verlenging van hun verlof wegens opdracht verzoeken, vragen op non-activiteit gesteld te worden of om een verlof onder een andere vorm verzoeken?

Antwoord

In acht genomen het feit dat het om persoonlijke gevallen gaat, wordt rechtstreeks aan het geacht lid geantwoord.

Vraag nr. 36 van 2 februari 1984 van de heer J. VERNIERS

Officiële plechtigheden — Protocolaire verplichtingen en eerbewijzen

Sommige verenigingen brengen hun vaandel mee bij bepaalde plechtigheden. Dit kan een officiële Belgische driekleur zijn of een leeuwenvlag.

Zichzelf respecterende organismen spelen dan meestal in Vlaanderen ook, naast het Belgisch Volkslied, de Vlaamse Leeuw.

Dikwijls moeten we vaststellen dat de „ vaderlands-lievende ” verenigingen geen eer bewijzen aan de leeuwenvlag, noch aan het Vlaams Nationaal Volkslied.

Meent de geachte Voorzitter niet dat het aangewezen is de burgemeester tegen deze on hoffelijke, oncorrecte en oneerbiedige houdingen te doen optreden, wil Vlaanderen zich nog een beetje thuis voelen in een stiefmoderlijk België?

Welke maatregelen meent de Voorzitter tegen deze „ patriotards ” te zullen nemen?

Antwoord

Ik verwijs naar het antwoord dat zal verstrekt worden door de Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, die ter zake in eerste instantie bevoegd is.

K. POMA VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 80 van 22 december 1983 van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Raad voor Taaladvies — Werking

Voor mij liggen een drietal brieven, respectievelijk van februari 1982, juli 1982 en april 1983, gericht aan de Raad voor Taaladvies, waaraan tot op heden geen gevolg werd gegeven.

Er werd evenmin ontvangst van gemeld.

Derhalve zou ik graag van de geachte Minister vernemen of de genoemde Raad nog functioneert.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de Raad voor Taaladvies nog steeds functioneert zij het op halve kracht, vermits één wetenschappelijke medewerker anderhalve dag per week presteert.

Bij schrijven van 9 juli 1982 en van 18 april 1983 werd herinnerd aan een brief van 2 februari 1982 betreffende ambtelijk taalgebruik i.v.m. de burgerlijke stand

De brief van 2 februari 1982 hebben wij nooit ontvangen. In de brieven van 9 juli 1982 en 18 april 1983 werd de vraag nooit herhaald. Eveneens ontbraken de nodige bijlagen om de vraag te kunnen beantwoorden.

Vraag nr. 90 van 6 januari 1984 van de heer J. ANSOMS

BRT — Aan wervingsexamens

De economische crisis maakt het aantal aangeboden jobs schaars en de rijen kandidaten eindeloos lang. Dit heeft ongetwijfeld ook zijn invloed op het aantal kandidaten bij aanwervingsexamens in openbare diensten en parastatalen.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

- het aantal examens dat in 1983 door de BRT werd uitgeschreven;
- het aantal kandidaten dat zich in 1983 voor deze examens aanbood;
- het aantal **geslaagde** kandidaten;
- het **aantal** geslaagden dat, op basis van deze examens, werd aangeworven en het aantal dat nog aangeworven kan worden;

de totale som van de ontvangsten van de **inschrijvings**gelden voor deze examens in 1983.

Tevens vernam ik graag van de geachte Minister of de overlegging van een eensluitend verklaarde en **ge**takseerde documenten, attesten, diploma's enzovoort slechts moet gebeuren bij aanwerving, en uitsluitend

maar door diegene die aangeworven wordt, zoals voorgesteld wordt in artikel 8 van wetsvoorstel 477 tot reglementering van het solliciteren. **Zoniet**, is de Minister dan bereid de nodige stappen te doen opdat dit zou gebeuren ?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag laat ik het geachte lid hieronder de nodige gegevens geworden:

- a. Aantal examens met openbare oproep uitgeschreven in 1983.

Niveau 1: —

Niveau 2: 5

concertmeester

korist

musicus-instrumentist : viool

musicus-instrumentist : altviool

technicus radio- en tv

Niveau 3: 1

machinist.

Niveau 4: —

Totaal: 6

- b. Aantal ingeschreven kandidaten per **examenniveau**.

Niveau 1: —

Niveau 2: 36

Niveau 3: 30

Niveau 4: 774

- c. Aantal geslaagde kandidaten per examenniveau.

Niveau 1: —

Niveau 2: 36

Niveau 3: 30

Niveau 4: —

Totaal: 66

Daarnaast leverden de in 1982 uitgeschreven examens voor radio- en tv-journalist en regisseur-omroeper die pas in 1983 werden afgesloten, respectievelijk 10 en 5 geslaagden op.

- d. 17 kandidaten werden effectief aangeworven; er wordt verder gewacht op de goedkeuring van het wervingsplan.

- e. de inkomsten van de inschrijvingsgelden bedroegen in de betrokken periode 189.800 fr.

Tot not toe moeten alle kandidaten bij de inschrijving voor een examen in principe een voor eensluitend verklaard afschrift van het vereiste diploma indienen.

Ook bijkomende vereisten i.v.m. het diploma zoals de gelijkwaardig verklaring van een buitenlands diploma of het geslaagd zijn voor een taalexamen bij het Vast Wervingssecretariaat dienen bij de inschrijving met een attest te worden bevestigd.

Kandidaten die behoren tot een wettelijk bepaalde categorie van begunstigen (personen die bij de sa-

menwerking met ontwikkelingslanden diensten hebben gepresteerd enz...) dienen dit eveneens bij de inschrijving met een officieel attest te bewijzen.

De niet geslaagde kandidaten krijgen deze afschriften en attesten terug samen met het bericht dat ze voor het examen gezakt zijn.

Alle andere attesten worden pas bij de aanwerving gevraagd.

Wat de stappen betreft die het geachte lid mij vraagt te zetten om art. 8 van het wetsvoorstel 477, meen ik dat dergelijke maatregel van algemene aard zou **moeten** zijn en niet voor een instelling alleen getroffen kan worden.

Vraag nr. 98

van 16 januari 1984

van de heer P. BREYNE

BRT — Protest tegen sommige uitzendingen

Sedert enige tijd wordt herhaaldelijk geconstateerd dat de christelijke bevolkingsgroep protest moet uiten tegen de weinig correcte manier waarop sommige BRT-mensen menen haar opvattingen te moeten verwoorden en interpreteren.

Zo reageerde Kerk en Leven" (editie 29 december 1983, pag. 9) scherp tegen de eenzijdige en volledig onobjectieve wijze waarop de BRT-nieuwsdienst de luisteraars geïnformeerd heeft over een kerkelijk handvest over het gezin.

Enkele dagen later protesteerde de raad van beheer van het Davidsfonds tegen een inderdaad voor de christelijke bevolking kwetsende sequens in het oudejaarsavondprogramma „TV-Touché" op de BRT-televisie.

In het licht van dergelijke feiten kan inderdaad gevraagd worden van een misbruik van monopoliepositie. Het is niet de taak van een openbaar instituut als de BRT een groot deel van de kijkers en luisteraars in hun gevoelens of overtuiging te kwetsen.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen welke maatregelen hij heeft genomen om een herhaling van dergelijke feiten te voorkomen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de Raad van Beheer van de BRT zich in zijn vergadering van 30 januari 1984 o.a. heeft bezonnen over TV-Touché.

Het beheer en het bestuur vinden dat goede satire een plaats moet hebben in een volwassen omroep. Maar een omroep die zoals de BRT als openbare dienst georganiseerd is, moet alvast respect opbrengen voor de gevoeligheden van zijn heterogeen publiek. De betrokken hiërarchie heeft uitdrukkelijk opdracht gekregen in overleg met de programmamakers voor een volgehouden professionele aanpak te zorgen, op de kwaliteit van de humor toe te zien, en over de goede smaak van TV-Touché. te waken.

Wat het artikel van 29 december 1983 in „Kerk en Leven" betreft kan worden meegedeeld dat de direc-

teur van het blad de heer R. Roelandts in correspondentie met een waarnemend hoofdredacteur van de radionieuwsdienst zijn protest tegen de „emstig en volledige onobjectieve wijze waarop de BRT-nieuwsdienst de luisteraars geïnformeerd heeft over een kerkelijk handvest over het gezin ” aanzienlijk afgezakt heeft.

Na lezing van de tekst van het omroepbericht dat hem door de waarnemende hoofdredacteur van de radionieuwsdienst toegestuurd was, verontschuldigde de directeur van „ Kerk en Leven ” zich voor zijn bewering dat de BRT enkel de verbodsbepalingen van het kerkelijk handvest over het gezin opgesomd zou hebben.

Hij herinnert zich niet meer de vermelding van enkele „ rechten van het gezin ” die in het radiobericht wel aan bod waren gekomen.

Wel handhaafde de heer Roelandts een bezwaar: „ Was het bericht niet vervalst door geniepige bijbedoelingen dan was het toch ongelukkig geformuleerd ” schreef hij.

De waarnemende hoofdredacteur van het radionieuws heeft daarop, met citaten bij de hand, geantwoord dat het aangevochten bericht correct verwoord was.

Wat betreft eventuele maatregelen heb ik mij steeds op het standpunt gesteld dat de Raad van Beheer van de BRT de eerste verantwoordelijke is voor het **programmabeleid** en dat het de voogdijminister niet toekomt, tenzij op verzoek van de Raad van Beheer, tussen te komen in de programmering. Deze houding lijkt mij conform met de letter en zeker de geest van het BRT-decreet.

Vraag nr. 99
van 24 januari 1984
van de heer J. VAN ELEWYCK

Vorming van werkloze jongeren — Subsidiëring

Uw departement subsidieert o.m. initiatieven die de vorming van werkloze jongeren bevorderen.

Thans blijkt dat allerlei uitvluchten worden gezocht om bepaalde van deze initiatieven niet te moeten subsidiëren. Twee voorbeelden :

1. een week „ vorming* ” in het gewest Sint-Niklaas werd afgekeurd omdat er zogenaamd niet aan „ algemene ” maar aan „ syndicale ” vorming werd gedaan... ;
2. een initiatief „ vorming voor werkloze jongeren ” te Antwerpen werd afgekeurd... omdat de diploma's van de deelnemers „ te hoog ” waren.

De Minister gelieve de volgende vragen te beantwoorden.

1. Voorzien algemeen bekende, gepubliceerde criteria bepalingen die de hiervorenvermelde weigeringen motiveren ?
2. Zo ja:
 - a) kan mij een exemplaar van deze criteria worden bezorgd?

b) na welke procedure kwamen deze tot stand, en op welk niveau werd daar over beslist?

c) is de Minister bereid deze criteria te herzien ?

3. Zo neen: op welke rechtsgrond baseert de Minister zich dan om de hiervoor vermelde initiatieven te weigeren ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid, kan ik het volgende meedelen.

De subsidiëeringscriteria : „ Vorming Werkende Jongeren ” werden opgesteld in overleg met de betrokken organisaties en zijn in voege getreden op 1 .0 1.1979.

Ten gevolge van een aantal evaluatievergaderingen met de verantwoordelijken uit deze sector kon ik mij akkoord verklaren met een aantal lichte aanpassingen.

De gewijzigde criteria werden van kracht op datum van 1.01.1983.

Mijn bevoegde administratie, het Bestuur voor Jeugdvorming, kijkt nauwlettend toe op een stipte en correcte uitvoering van vornoemde normering.

Wat de door u aangehaalde voorbeelden betreft, wens ik te benadrukken dat er geen sprake kan zijn van het zoeken naar uitvluchten met het oog op het niet betoelagen van bedoelde initiatieven. De hierna volgende commentaar illustreert dit ten overvloede.

1. In verband met de vormingscursus te Sint-Niklaas wens ik onderstaande verheldering te geven.

Vermoedelijk wordt hier de tweedaagse cursus bedoeld die plaats vond op 3 en 10 oktober 1983.

De weigering van een ganse week vorming in het gewest Sint-Niklaas in de loop van 1983 is mij ten andere niet bekend.

Het programma omvatte de volgende **cursusdelen**.

2 Vormingsdagen — syndikale jeugd.

2 maandagen voor vorming:

3 oktober en 10 oktober 1983 van 8 u 30 tot 17 uur in het Natuurvriendenhuis, Heidebloem, Oude Heirweg 20, Waasmunster.

Programma :

Dag 1: Wat is een vakbond?

De vakbond op je bedrijf: hoe zwaar weegt die ?

ABW-ACV : één pot nat? Wat doet de vakbond nog?

Wat zie je ervan?

Dag 2 : Wat kan ik in het ABW doen ?

De delegees praten met de baas. Wat doen ze ?

Hoe kan je op het werk verbetering van **werkvoorwaarden** krijgen? Wat zegt de wet?

Wat mag de baas en wat mogen wij ?

Totaal andere werkuren : 14 u.

Hieruit blijkt duidelijk dat het in de eerste plaats ging om syndicale vorming en dat deze cursus hierdoor niet beantwoordt aan punt 1.1.2 van de criteria. De begripsdefiniëring van : „algemene vorming” vindt een oorsprong bij de interpretatie gehanteerd in toepassing van de wet van 10.04.1973 op het urenkrediet.

Geciteerd programma werd afgedrukt op briefpapier met de hoofding ABW — Gewest Sint-Niklaas.

Uit de vorm van het overgezonden document kan worden opgemaakt dat de initiatiefnemer het ABW, en niet de aanvragende organisatie was.

Bij het inspectiebezoek werd daarenboven vastgesteld dat de deelnemerslijst niet was ingevuld zodat, op het ogenblik van de uitgevoerde controle, niet kon nagegaan worden of men voldeed aan de punten 1.2.1.2. en 1.2.1.3. van de vigerende criteria.

2. Met betrekking tot een initiatief „Vorming voor Werkende Jongeren” te Antwerpen neem ik aan dat men de cursus die doorging op 15.12.1983 en op 20.12.1983 bedoelt.

Bij de inspectie werd geconstateerd dat de doelstellingen en het programma door de plaatselijke organisatoren opgesteld en ook door hen aan de nationale leiding van ABW — jeugddienst overgemaakt, ernstig verschilde van het programma dat aan het Bestuur voor Jeugdvorming werd voorgelegd.

a. Programma overgezonden aan het BJV.

— Publiek ():

- minimum 80% van de deelnemers zijn werklozen/werkenden/leerjongeren volgens de vereisten van de criteria, punt 1.2.1.2. en 1.2.1.3. of waren schoolverlaters.
- bijzondere vermeldingen : minimum 80% van de deelnemers zijn ploegarbeiders en/of min 18-jarigen en/of door de jeugdrechter geplaatst en/of gehandicapt.

— Zal een werkboek ter plaatse ter inzage zijn : neen.

— Doelstelling: inzicht verwerven in crisis en werkloosheid. Vorming in weerbaarheid tegenover vooroordelen.

— Belangrijkste punten uit het programma waaruit blijkt dat persoonlijke en sociale vorming wordt verstrekt :

1. Inleiding aan de hand van diareeks
2. Discussie rond crisis en werkloosheid
3. Hoe ons weer weerbaar maken.

— Korte toelichting aangaande de gehanteerde methode :

1. Diareeks „Voorwaarts en niet vergeten” + nabespreking.
2. Discussie met visualisatie met een flap-over.

3. Gesprekstechnieken
Evaluatietechnieken.

b. Programma dat door de inrichters aan de nationale leiding van de jeugdorganisatie werd overgemaakt.

— Publiek (4):

— minimum 80 % van de deelnemers zijn werkenden/werklozen/leerjongeren volgens de vereisten van de criteria, punt 1.2.1.2. en 1.2.1.3. of waren schoolverlaters.

— bijzondere vermeldingen : minimum 80% van de deelnemers zijn ploegarbeiders en/of min 18-jarigen en/of door de jeugdrechter geplaatst en/of gehandicapt.

— Zal een werkboek ter plaatse ter inzage zijn: ja.

— Doelstelling :

Inzicht in vakbeweging.
De werklozenwerking binnen de vakbond ontwikkelen en stimuleren.

Belangrijkste punten uit het programma waaruit blijkt dat persoonlijke en sociale vorming wordt verstrekt :

Syndicale structuren: hoe zit de vakbond in elkaar (geschiedenis, heden, de verhouding met de nieuwe sociale bewegingen).

Didactische basisprincipes +
Doel en noodzaak van programmeren

Bewustzijnsverruimende acties ontwikkelen bij de werklozen aangaande hun maatschappelijke toestand en hun plaats in de vakbond.

— Korte toelichting aangaande de gehanteerde methode :

- 1) Historiek van de vakbeweging in België
Diareeks „Voorwaarts en niet vergeten”
Bespreking met vormingswerker uit Vormingsinstituut ABVV.
- 2) Kennismaking met machtsverhoudingen binnen de vakbondstructuren.
Visualisatie met een flap-over.
Gastspreker van het Vormingsinstituut ABVV.
- 3) Situering van de werklozenwerking in de syndikale beweging.
— Gesprekstechnieken.
— Evaluatietechnieken
- 4) Slot + Film & bespreking.

Wanneer de nationale leiding van mening was dat de doelstellingen en het geplande programma aan de criteria beantwoordden, waarom werd er dan een aangepast versie aan mijn administratie gezonden?

Uit het programma dat ter plaatse werd gebruikt is op te maken dat het om syndicale vorming ging. De cur-

sus was aldus niet in overeenstemming met punt 1.1.2. van de criteria.

Ook dient opgemerkt dat bij de inspectie op 20.12.1983 de aanwezigheidslijst van de eerste sessie, die doorging op 15.12.1983, niet ter inzage was.

Volgens de cursusverantwoordelijke lag bedoeld stuk op het vakbondssecretariaat.

De aanwezigheidslijst van de sessie die aan de gang was, werd slechts gedeeltelijk ingevuld.

Uit dit document kon men afleiden dat er 13 deelnemers waren waarvan er slechts 6 (= 46,1%) in aanmerking konden genomen worden gelet op punt 1.2.1.2. van de criteria.

Slechts 4 (= 30,7%) waren in overeenstemming met punt 1.2.1.3. van de vigerende normering.

Uit deze feiten blijkt wel duidelijk dat het hier om meerdere ernstige problemen ging.

Om de organisatie te helpen werden deze problemen op voorstel van het BJV ook grondig doorgepraat met 2 afgevaardigden van de betrokken jeugdorganisatie en met 4 BJV-ambtenaren op 13 januari 1984. De beide afgevaardigden van de betrokken jeugdorganisatie stelden bij het einde van dat gesprek uitdrukkelijk dat de vastgestelde problemen waren toe te schrijven aan de snelle wisseling van medewerkers en een gebrek aan interne doorstroming.

Vraag nr. 103
van 24 januari 1984
van de heer J. CAUDRON

BRT — Benadering van de problematiek rond de burgemeester van Voeren

De wijze waarop de BRT in nieuwsuitzendingen en andere programma's het probleem behandelt van de benoeming van de burgemeester in de gemeente Voeren roept in Vlaanderen veel kritiek op.

Is de veronderstelling gewettigd dat de BRT-leiding van de huidige regeringsmeerderheid de wenk gekregen heeft de systematische tegenstanders van de benoeming van een Nederlandsonkundige in een Vlaamse gemeente belachelijk te maken ?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moet ik het geachte lid erop wijzen dat zijn veronderstelling ter zake helemaal niet gewettigd is; getuigen daarvan de vele BRT-uitzendingen die het tegendeel bewijzen.

vraag nr. 110
van 25 januari 1984
van de heer J. VALKENIERS

Kinderboerderijen — Erkenning en subsidiëring

De Federatie van Kinder-, Jeugd- en Gezinsboerderijen streeft nu reeds 9 jaar naar erkenning door de overheid. Om de eindjes aan mekaar te kunnen knopen moeten steeds meer kinderboerderijen zich gaan

bezighouden met nevenactiviteiten zoals cafetaria's om toch een beetje geld binnen te krijgen. De meeste kinderboerderijen hebben de erkenning en subsidiëring dringend nodig om te kunnen blijven bestaan.

Wanneer gaat van deze erkenning, die van drie departementen afhangt, eens degelijk werk worden gemaakt?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid wil ik inzake Kinder-Jeugd- en Gezinsboerderijen mijn standpunt verduidelijken.

Rekening houdend met een aantal pedagogische motieven, is het inderdaad gewenst dat er een heden-daagse beleidslijn zou ontwikkeld worden t.a.v. deze sector.

Ten einde te voorkomen dat allerlei wildgroei, onder de vorm van pseudo-kinderboerderijen, zou ontstaan is het aan te bevelen dat de diverse betrokken overheidsverantwoordetijken, in een duidelijk profiel, de nodige kwaliteitsvereisten zouden vastleggen.

Ik ben er mij terdege van bewust dat de commercialisering van dit aspect van het jeugdwerk het gevaar inhoudt dat men ver zal verwijderd raken van het initiaal gestelde doel. Spijtig genoeg ontbreken binnen de begroting van cultuur de financiële middelen die nodig zijn om initiatieven die beantwoorden aan een eigentijdse kwaliteitsvereiste een gepaste honorering te bieden.

Het is mijns inziens immers ondenkbaar de kredieten van andere werkvormen in het jeugdwerk te verminderen in functie van het creëren van budgettaire ruimte om een nieuwe sector de gewenste zuurstof toe te dienen.

Ik ben mij ten volle bewust van het betreurenswaardig feit dat het fenomeen kinderboerderijen groeide op een ogenblik dat de kredieten voor het betoelagen van nieuwe jeugdwerkvormen hoe langer hoe schaarser werden.

Ik heb ten andere deze visie reeds op datum van 30.03.1983 vertolkt ten overstaan van een aantal verantwoordelijken van de Federatie van Kinder-Jeugd- en Gezinsboerderijen.

Na afloop van dit gesprek was het voor iedereen duidelijk dat er primo, een interdepartementeel overleg tussen onderwijs, landbouw en cultuur moest gestructureerd worden en secundo, dat het bijzonder moeilijk zou zijn om de nodige kredieten voor de subsidiëring van deze werkvorm vrij te maken.

Dit neemt echter met weg dat ik zal trachten een overleg op dreef te helpen tussen de diverse betrokken departementen.

Onlangs, op datum van 27.01.1984 heb ik in deze zin nog een suggestie overgezonden aan mijn collega, de heer D. Coens Minister van Onderwijs.

Vraag nr. 118
van 31 januari 1984
van de heer J. VALKENIERS

Cultureel centrum te Strombeek-Bever — Degradatie

De beslissing om het cultureel centrum van Strombeek-Bever naar een lagere categorie te verwijzen, wordt door de verantwoordelijken van het centrum ten zeerste aangevochten. Zij spreken van een **hold-up** en van ministeriële willekeur. De terugplaatsing van het centrum zou gebeurd zijn wegens redenen waar nergens normen voor bestaan. De verantwoordelijken brengen gans deze zaak terug tot een politieke nijd, wat indien het waar is een volstrekt onaanvaardbare zaak zou zijn voor het cultureel leven in Vlaanderen.

Graag vernam ik van de geachte Minister de ware toedracht van deze terugplaatsing in een lagere categorie en de werkelijke redenen hiervoor. Welke maatregelen gaat de Minister anderzijds nemen om het Vlaams cultureel leven in het Vlaamse randgebied rond Brussel krachtig te steunen ?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

Sinds vijf jaar wordt het cultureel centrum te Strombeek-Bever betoelaagd voor drie cultuurfunctionarissen, op basis van het decreet van 16 juli 1973. Voordien werd een andere regeling gehanteerd.

Samen met de Raad van Beheer moeten deze personeelsleden de doelstellingen van een cultureel centrum, zoals bepaald in art. 2 van het decreet realiseren.

Ik citeer hier art. 2:

Onder cultureel centrum wordt verstaan een pluralistische instelling, werkzaam in een gebouw, waarvan de activiteiten tot doel hebben:

- 1° de terbeschikkingstelling van ruimten voor socio-cultureel werk in al zijn vormen en voor alle bevolkingsgroepen;
- 2° het bestendig trefpunt te zijn van de verschillende uitingen en vormen van het cultureel werk in zijn meest ruime betekenis;
- 3° het socio-cultureel werk in al zijn vormen te bevorderen en de aanpassing aan de veranderende behoeften te verzekeren ;
- 4° de ontmoeting van en samenwerking tussen alle bevolkingsgroepen van het betrokken gebied te bevorderen.

Het moet duidelijk zijn dat culturele centra, naast een receptieve functie voor het verenigingsleven, ook een eigen programmatie moeten opzetten die :

- a) aanvullend is ten opzichte van hetgeen te verenigen doen;
- b) de niet-georganiseerden bij de werking betreft;
- c) alle bevolkingsgroepen kan aanspreken.

Door de eenzijdige werking in 1982, gericht enerzijds op schouwburgactiviteiten en een receptieve functie voor het verenigingsleven en anderzijds samenwerking met het verenigingsleven, zonder evenwel oog te hebben voor de diverse bevolkingsgroepen noch een diversiteit aan vormingsaanbod blijft het cultureel centrum in gebreke.

Het cultureel centrum vergelijkt zich qua activiteiten met centra die nu erkend zijn in een B-categorie, maar in 1982 een C-categorie hadden. De vergelijking is dus misleidend.

Bovendien werd een optelling gemaakt van activiteiten.

- a) waarvoor er geen vergelijkingsnorm bestaat met andere centra.

Ik geef hierbij als voorbeeld dat Strombeek-Bever 406 tentoonstellingsactiviteiten opgeeft voor 1982. Dit zijn alle dagen, zelfs deze waarop de tentoonstelling met toegankelijk was omdat de ruimte voor andere activiteiten benut werd. Andere centra tellen per tentoonstelling één activiteit, tenzij er een speciale manifestatie rond gebeurt;

- b) activiteiten waarmee het cultureel centrum als dusdanig niets te maken heeft maar die in hetzelfde gebouw (het C.C. betreft maar een gedeelte van het gebouwencomplex) doorgaan worden toch meegerekend;

- c) het cultureel centrum had praktisch geen activiteiten in eigen beheer wat het vormings- en ontwikkelingswerk betreft.

Hiermee is dus duidelijk dat het cultureel centrum niet aanvullend optreedt, hetgeen zijn plicht is volgens het decreet.

Het samenwerkingsverband, met inbegrip van de betaling van honoraria, met sommige verenigingen is uiteraard geen probleem. Maar:

- a) men moet een te eenzijdige opstelling vermijden;
- b) ook andere activiteiten opzetten dan waarvoor het georganiseerde verenigingsleven belangstelling heeft.

Deze opstelling van het Cultureel centrum Strombeek-Bever brengt dus mee dat het centrum zijn werking vooral concentreert in de periode einde september tot begin mei. Dat is immers ook het **toneelseizoen** en de periode waarbinnen de verenigingen actief zijn.

Hieruit vloeit voort dat het centrum een zeer hoog aantal sluitingsdagen heeft nl. volgens eigen gegevens 102 per jaar (47 maandagen, 17 wettelijke feestdagen, de maand juli + 7 dagen in het kerstverlof). Hierover zegt ook het College van Advies dat dit teveel is.

Daarbij moet gevoegd worden dat het centrum de eerste week van augustus ook dicht is en dat tijdens de maanden juni en augustus en tot zeker half september elke werking praktisch nihil is.

Dit, samen met de reeds genoemde gebreken, kan niet als men drie staffunctionarissen door cultuur **betoelaagd** krijgt.

Op basis van het **KB** van 4 juli 1975 met de daarin vermelde bepalingen oordeelde de toenmalige Minister dat een erkenning kon gegeven worden. Op basis van dezelfde normen, heb ik geoordeeld dat de werking onvoldoende is; zeker als nu sinds jaren geen inspanningen gebeurden om de leemten op te vullen met de betaalde krachten.

De taken van deze animatoren zijn omschreven in art. 4 van het KB van 26 oktober 1976. Als deze taak in overleg met de Raad van Beheer volwaardig ter harte zou genomen zijn, dan zou het werkingsvolume van het centrum anders gespreid zijn en zeker niet zoveel leemten vertonen.

Mijn beslissing is zeker niet. ingegeven vanuit een zoals het geachte lid dit noemt : „politieke nijd”. Wel is het zo dat ik het recht heb mijn beleidsvisie duidelijk te stellen. De combinatie sluitingstijden, werkingvolume en de aard van de activiteiten hebben mij ertoe gebracht mijn beslissing te nemen.

Het geachte lid vraagt mij welke maatregelen ik ga nemen om het Vlaamse Cultureel Leven in het Vlaamse randgebied rond Brussel krachtig te steunen.

Mag ik er op wijzen dat het juist is omwille van de noodzaak aan gezamenlijke en geïntensifieerde activiteiten dat ik wens dat de culturele centra inspanningen leveren.

Daarom wens ik:

- a) geen sluitingsperiodes ;
- b) aandacht voor de niet-georganiseerden, zeker op het vlak van vormingsactiviteiten;
- c) een aandacht voor alle bevolkingsgroepen die het Vlaamse karakter van het centrum respecteren.

Het kan niet zijn dat het cultureel centrum hiervoor bijkomende middelen vraagt vanwege de centrale overheid. Door de indeling in een hogere categorie, dan deze op basis van de infrastructuur, de uitstraling en de werking, krijgt men reeds een animator meer dan normaal. Ik verwacht dan ook activiteiten die eerder in de lijn liggen van een A-centrum dan van een C-centrum.

Tenslotte wijs ik erop dat ik in het Vlaamse randgebied rond Brussel ook activiteiten mogelijk zie via de rijksculturele centra, vooral gesitueerd in de **faciliteitengemeenten**. Aldaar laat ik reeds twee jaar een **cultuurprogramma** uitwerken, vooral op het vlak van cultuurspreiding.

De middelen moeten echter oordeelkundig gespreid worden en ik verwacht dat iedereen zich maximaal inzet, dan kan men in de toekomst op mij rekenen.

Tenslotte wil ik toch erop wijzen dat het cultureel centrum via een opgedreven werking, opnieuw naar de B-categorie met rangverhoging kan gaan vanaf 1985. Daarvoor bestaat de geëigende procedure.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 56
(zitting 1982-1983)
van 27 juni 1983
van de heer A. COPPIETERS

Herwarderingsgebieden — Toelagen en verhaalbelasting

De besluiten van de Vlaamse Executieve dd. 2 juni 1982 en 30 maart 1983 tot regeling van de tegemoet-

koming van het Vlaamse Gewest voor de uitvoering van stads- en dorpsherwaarderingsoperaties voorzien in bijzondere toelagen ten behoeve van de particulieren enerzijds, en ten behoeve van gemeenten, intercommunales, OCMW's en erkende sociale bouwmaatschappijen anderzijds, voor herwaarderingswerken uitgevoerd binnen erkende herwaarderingsgebieden.

Dit decreet heeft ondubbelzinnig de bedoeling om de stads- en dorpsherwaarderingswerken in het Vlaamse land op gang te brengen en te bevorderen. Bijzondere aandacht gaat daarbij uit naar het stimuleren van het privaat initiatief.

De ervaring leert echter dat, in gemeenten waar een reglement inzake verhaalbelastingen bestaat, de particulieren zeer huiverig staan om hun medewerking te verlenen aan de voorbereiding van stadsvernieuwingsoperaties, omdat zij vrezen voor de financiële repercussies die deze werken meebrengen.

Kan de geachte Minister mij daarom meedelen of deze bijzondere toelagen, die voorzien zijn in de decreten van 2 juni 1982 en 30 maart 1983, en die deels bedoeld zijn als stimulans om particulieren te sensibiliseren voor de stadsvernieuwing, in mindering mogen gebracht worden bij het berekenen van de verhaalbelasting?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Gemeenschapsministers van financiën en begroting en ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

Ik ben niet bevoegd inzake de stads- en dorpsvernieuwingsoperaties.

Wat de verhaalbelastingen betreft, herinner ik het geachte lid aan de grondregel inzake verhaalbelasting dat toelagen niet in mindering mogen worden gebracht van de investeringskosten die via de verhaalbelasting over de belastingplichtigen worden omgeslagen.

Vraag nr. 27
van 3 januari 1984
van de heer J. VERNIERS

Gemeente ambtenaren — Bijkomende functies

Uit allerlei hoeken duiken bezwaren op tegen gemeenteamttenaren en gemeentepersoneelsleden die hun betrekking cumuleren met betaalde opdrachten en bijkomende functies, zowel binnen als buiten de normale diensturen.

Deze doorgevoerde gebruiken en misbruiken leiden niet alleen tot een zekere dienstontreding maar ook tot opslorping van taken die door bekwame werkzoekenden zouden kunnen uitgevoerd worden.

Als voorbeelden stippen wij aan:

- afgevaardigde in een of andere intercommunale;
- beheerder of directielid in gemeentelijke instellingen;

afgevaardigde **IVIEGOV-CEVI-INTERGEM-GAZELEC-KABELDISTRIBUTIE** enz. ;

jurylid in een of andere examencommissie;

leraar of docent in dag- en avondonderwijs, kunst- of vakonderwijs;

verzekerings-, mutualiteits- en vakbondsorganisaties.

Kan de geachte Minister mij mededelen.

1. Hoeveel gemeenteambtenaren en gemeentepersoneelsleden in de verschillende klassen van gemeenten een bijkomende betaalde opdracht uitvoeren buiten de diensturen, en welke 7.500,- Fr. per maand overschrijdt ?
2. Hoeveel gemeenteambtenaren en gemeentepersoneelsleden in de verschillende klassen van gemeenten een bijkomende betaalde opdracht uitvoeren binnen de diensturen, en welke de 7.500,- Fr. per maand overschrijdt?
3. Welke maatregelen overwogen worden om deze gebruiken of misbruiken zoveel mogelijk te beperken en aldus betrekkingen voor werkzoekenden te creëren.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik niet over de gevraagde informatie beschik. De nodige inlichtingen worden ingewonnen bij de heren provinciegouverneurs.

Zodra deze gegevens in mijn bezit zijn, zal ik niet nalaten het geachte lid ervan rechtstreeks op de hoogte te brengen.

Wat punt 3 van zijn vraag betreft kan ik het geachte lid er op wijzen dat ik als Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden niet bevoegd ben om cumulatieve beperkingen op te leggen en aldus betrekkingen voor werkzoekenden te creëren.

Vraag nr. 31 van 6 januari 1984 van de heer H. SUYKERBUYK

Hulpfonds en saneringslening voor gemeenten — Stand van zaken 1983

1. Kan de Minister mededelen volgens welke criteria hij de gemeenten een aandeel uit het hulpfonds heeft gegeven tijdens het jaar 1983.
2. Kan de Minister ook mededelen welke de voornaamste voorwaarden waren, door hem gesteld om de saneringsplannen goed te keuren, die recht gaven op een saneringslening.
3. Is het zo, en om welke reden, dat gemeenten èn een bedrag uit het hulpfonds èn een saneringslening hebben bekomen?

Wil de Minister de gemeenten alsmede de bedragen mededelen zowel van de gemeenten, die een aandeel uit het hulpfonds als een saneringslening bekwamen.

Kan hij ook de gemeenten opnoemen, die èn van het hulpfonds èn van een saneringslening mochten genieten.

Antwoord

1. Er worden aan de gemeenten nog geen aandelen toegekend uit het Hulpfonds voor 1983. De administratieve voorbereiding van de toekenning is bezig. Het is mij derhalve thans onmogelijk concrete gegevens omtrent dit Hulpfonds mede te delen.
2. Het geachte lid vindt de voorwaarden en modaliteiten in verband met de saneringsleningen in mijn omzendbrieven van 15 september 1982 en 9 februari 1983.

De hoofdvoorwaarden zijn :

— een algemeen tekort op de gewone rekening voor 1981;

een algemeen tekort op de gewone begroting voor 1982, na de laatste begrotingswijziging;

het opmaken van een realistisch en haalbaar saneringsplan van de gemeentefinanciën waarin het becijferd bewijs wordt geleverd dat uiterlijk het vijfde jaar vanaf het opmaken van het plan het algemeen evenwicht van de gewone begroting tot stand komt;

de bijstand van een begeleidingsgroep aanvaarden;

— uiterlijk op 31 december 1983 een aanvraag indienen met het oog op het krijgen van een saneringslening.

3. Het is mogelijk dat sommige gemeenten én een bedrag uit het Hulpfonds voor 1983 én een saneringslening bekomen. Daar het bedrag van de saneringslening wordt bepaald uitgaande van het tekort van de rekening over 1981, verminderd met het aandeel van de gemeente in het Hulpfonds voor 1981, zal eerst het bedrag van de opgenomen saneringslening worden afgetrokken van het tekort van de rekening over 1982 alvorens het aandeel van de gemeente in het Hulpfonds voor 1983 wordt vastgesteld.

Vraag nr. 33 van 16 januari 1984 van de heer L. VANVELTHOVEN

Omloop Terlaemen te Zolder — Door de gemeente aangegane leningen

Ten behoeve van bovenvermelde omloop werden in het verleden door de betrokken gemeente leningen opgenomen, de zgn. „doorgeefleningen”. Ongetwijfeld immers is de aanwezigheid van een goed functionerende omloop van economisch belang voor een gemeente.

Graag vernam ik ter zake:

- a. voor welke bedragen in het verleden dergelijke leningen werden opgenomen ;
- b. onder welke voorwaarden en voor welke werken dergelijke leningen kunnen aangegaan worden ;

- c. of de gemeente verplicht kan worden dergelijke leningen aan te gaan;
- zo ja, waaruit vloeit dergelijke verplichting voort en welke garanties heeft de gemeente dat deze leningen integraal worden terugbetaald;
- d. welke maatregelen de overheid kan treffen, mocht door dergelijke leningen het leenvermogen van de gemeente worden aangetast.

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna het antwoord te willen vinden op de 4 onderdelen van zijn vraag :

- a. **16.800.000 fr. in 1981**
14.000.000 fr. in 1982
- b. Doorgeefleningen kunnen aan privé-lichamen slechts verleend worden indien zij:
- een inrichting van algemeen erkend openbaar nut beheren;
 - financieel gezond genoeg zijn zodat de gemeente geen enkel risico loopt om de leningslasten zelf te moeten dragen;
 - bestaan voor een duur die nog minstens gelijk is aan de aflossingstermijn van de lening.
- c. Neen.
- d. In het extreme geval dat het eigen leenvermogen van de gemeente bij het Gemeentekrediet van België zou worden aangetast door een doorgeeflening, kan de met het administratief toezicht belaste overheid uiteraard beteugelend optreden.

Vraag nr. 34 van 16 januari 1984 van mevrouw M. SMET

Vermindering op het openbaar vervoer voor grote gezinnen — Vrijstelling van gemeentetaks

In aansluiting bij mijn schriftelijke vraag n. 70 van 29 augustus 1983 en verschenen in de Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad op 4 oktober 1983, verzoek ik de Minister mij het volgende te verduidelijken.

In zijn omzendbrief van 29 september 1982 betreffende de afgifte van administratieve stukken bij ondermeer de geldigverklaring van aanvraagformulieren voor vermindering op biljetten van de NBMS, NMVB, enz. . . vermeldt de Minister dat dit kosteloos kan gebeuren op grond van sociale overwegingen. Mag ik de Minister verzoeken me mede te delen welke sociale overwegingen naar zijn mening doorslaggevend zijn.

Antwoord

De vermindering op biljetten van de NBMS, de NMVB, de staatspakketboten op de lijn Oostende-Dover en de openbare autobusdiensten is een verminderde prijs die om sociale redenen aan kroostrij-

ke gezinnen wordt toegekend. Om in dezelfde sociale geest te **blijven, dienen** de onderzoeks- en controleverrichtingen **ter** zake door de gemeentelijke diensten kosteloos te worden uitgevoerd.

vraag nr. 35 van 16 januari 1984 van de heer J. DE MOL

Deficitaire gemeenten — Bescherming van monumenten

In de pers maakte men er melding van dat het beschermingsbeleid van Minister Poma door een nieuwe „rem” nog verder bemoeilijkt worden. U zou namelijk geen bescherming van monumenten toestaan wanneer de gemeente deficitair is.

In de Vlaamse Executieve zou u om deze reden tegenstemmen of u onthouden.

1. Is het juist dat u een bescherming van monumenten door een deficitaire gemeenten niet aanvaardt?
2. Vormt uw verzet in de Executieve tegen bescherming van sommige monumenten een algemene beleidsoptie of was dit enkel verbonden met één of meerdere dossiers ?
3. Welke beschermingen wenste u niet goed te keuren? Welke motivering gaf u hiervoor aan ?
4. Voor welke monumenten weigerde de Vlaamse Executieve de bescherming op grond van het deficitair zijn van de gemeente ?

Antwoord

Vooraf dient gesteld dat overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 januari 1982 de bescherming van monumenten tot de bevoegdheden van de Gemeenschapsminister van cultuur behoort, die belast is met de voorbereiding en de uitvoering van de beslissingen **van de Executieve**. Wat de werking van de Executieve betreft, deze beslist collegiaal.

Mijn standpunt in verband met de bescherming van monumenten wordt bepaald door de volgende elementen die tegenover mekaar afgewogen worden:

1. het belang dat elk monument en gebouw heeft op historisch, artistiek of wetenschappelijk gebied;
2. het door de gemeenteraad uitgebracht advies;
3. de financiële gevolgen voor de gemeenten, financiële gevolgen die betaalbaar moeten blijven zonder extra verhoging van belastingen.

Vraag nr. 37 van 24 januari 1984 van de heer A. DE BEUL

Geschreven pers — Gemeentelijke voorlichting tegenover journalisten

Veel lokale verslaggevers van de geschreven pers beklagen zich regelmatig over het **gebrek** aan medewer-

king van de lokale overheden (politiediensten inbegrepen) inzake nieuwsgaring.

In Nederland is de lokale voorlichting door de overheden veel beter uitgebouwd en verzorgd. Daardoor worden heel wat misverstanden voorkomen en wordt de berichtgeving voor een groot deel uit de improvisatie gehaald, die haar bij ons zo dikwijls kenmerkt.

Meent de Minister derhalve niet dat hij een aanbeveling aan de gemeentebesturen zou moeten overmaken, om hen tot een betere samenwerking met de plaatselijke verslaggevers aan te zetten.

Antwoord

Of de gemeenteoverheden niet voldoen aan de wettige verwachtingen van de plaatselijke verslaggevers van de pers, is een zaak waarover mij concrete gegevens moeten verstrekt worden vooraleer ik kan nagaan of het wenselijk is aan de gemeenten aanbevelingen te sturen.

Indien het geachte lid over zulke gegevens beschikt gelieve het hem mij deze te bezorgen.

vraag N. 39
van 24 januari 1984
van de heer J. VALKENIERS

Openbare diensten — Aansluiting bij een Centrale Instelling voor Informatica

Kan de geachte Minister mij meedelen hoeveel en welke diensten, gemeenten, OCMW's enz. in de Vlaamse Gemeenschap reeds zijn aangesloten bij een Centrale Instelling voor Informatica?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid.

Antwoord

Wat de provincies en de gemeenten betreft, behoort het toezicht inzake het gebruik van de informatica, uitgeoefend overeenkomstig artikel 34 van de wet van 23 december 1974 betreffende de budgettaire voorstellen 1974- 1975 tot de bevoegdheid van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Vraag nr. 40
van 24 januari 1984
van mevrouw Z. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Inwoners van andere gemeenten — Gemeentelijke belastingen

In de meeste gemeenten moet, voor de teraardebestelling van een persoon die niet in de gemeente woont en er niet overleden is, een taks betaald worden.

Hetzelfde gebeurt in verband met grafconcessies voor personen die niet wonen in de gemeente welke de concessie toestaat.

Deze belastingen zijn gerechtvaardigd omdat anders de betrokkenen zouden profiteren van de inbreng in de gemeentekas door de inwoners van de bedoelde gemeenten.

Een identieke situatie doet zich voor wanneer getuigschriften worden uitgereikt aan niet-inwoners, zodat ook in die gevallen de **heffing** van een belasting voor die aanvragers logisch lijkt, op grond van dezelfde overwegingen.

Verwijzend naar de maatregelen waartoe de gemeentebesturen verplicht worden, teneinde het **begrotings**-evenwicht te bewerkstelligen of te behouden, lijkt het bijgevolg verantwoord en zelfs noodzakelijk dat aan personen, die niet ingeschreven zijn in het bevolkingsregister van een gemeente, een bijkomende geldelijke bijdrage in de onkosten zou gevraagd worden wanneer die gemeente aan hen documenten afgeeft of voor hen administratieve prestaties levert.

Zou de geachte Minister mij zijn advies willen ter kennis brengen ?

Antwoord

Het voorstel van het geachte lid is niet voor toepassing vatbaar.

De aanvraag van documenten of van administratieve prestaties in een andere gemeente dan de **woongemeente** is doorgaans onvermijdelijk door de aard van de gevraagde stukken of diensten.

Dit is niet het geval voor een begrafenis in een andere gemeente dan de woongemeente of de gemeente van overlijden. Dit gebeurt immers uitsluitend op verzoek van de betrokkene of zijn naastbestaanden.

Vraag nr. 41
van 25 januari 1984
van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Pensionering — Over te leggen documenten

Een personeelslid dat op pensioen gaat, moet geen uittreksel uit de geboorteakte aanvragen bij de gemeente waar het geboren is wanneer, door het bestuur waarvan het afhangt, bij de pensioenaanvraag het geboorte-uittreksel kan gevoegd worden dat het, ter gelegenheid van zijn aanwerving, overgelegd heeft.

Zou de geachte Minister mij een exemplaar willen toezenden van de dienstnota waarbij aan de diensten en besturen, onder zijn bevoegdheid, de hoger beschreven maatregel werd of zal worden opgelegd?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle **Gemeenschaps**-ministers.

Antwoord

Ik verwijs het geachte lid naar het antwoord dat de **Voorzitter** van de Vlaamse Executieve op haar vraag zal verstrekken.

vraag **nr. 43**
van **26 januari 1984**
van de heer **J. DE MOL**

Schepencolleges — Niet-uitvoering gemeenteraadsbeslissing

Verscheidende gemeenten werden, als gevolg van hun deficitaire begroting aangemaand een saneringsplan op te stellen. Tevens verzocht u als voogdijoverheid de gemeentelijke ontvangsten op te voeren via ondermeer een verhoging van de gemeentelijke opcentiemen op de drijfkracht.

Sommige gemeentebesturen hebben deze verhoging met veel tegenzin doorgevoerd. Nu blijkt echter dat in een aantal gevallen de schepencolleges de inning van deze belasting niet willen uitvoeren. Op deze weigeren ze een gemeenteraadsbeslissing uit te voeren.

1. Is het niet-uitvoeren van een beslissing van de gemeenteraad door het schepencollege niet aangetaast door onwettelijkheid ?
2. Welke procedures dienen gevolgd te worden om het schepencollege te verplichten de beslissing van de gemeenteraad uit te voeren ?
3. Welke sancties kunnen getroffen worden tegen het schepencollege dat beslissingen van de gemeenteraad niet uitvoert ? Als verduidelijking moet er bijgevoegd dat het schepencollege meestal geen formele beslissing treft — die zou aangetast zijn door onwettelijkheid — maar gewoon geen uitvoering verleent aan de beslissing.
4. Kan deze handelswijze enerzijds goedgekeurd worden en anderzijds bekrachtigd worden indien achteraf zou blijken dat de gemeente het zonder die ontvangsten kan stellen ?

Antwoord

Wanneer een college van burgemeester en schepenen zijn wettelijke verplichtingen niet nakomt wat betreft de bekendmaking en de uitvoering van de gemeenteraadsbesluiten, kan de gouverneur of de bestendige deputatie van de provincieraad in uitvoering van artikel 88 van de gemeentewet een commissaris gelasten zich ter plaatse te begeven om, op de persoonlijke kosten van de leden van het college, de maatregelen ten uitvoer te brengen die zijn voorgeschreven bij de wet.

Wanneer het gaat om het niet uitvoeren van een gemeenteraadsbesluit waarbij een belasting wordt ingevoerd, zullen de gouverneur noch de deputatie rekening moeten houden met de vraag of de betrokken gemeente het al dan niet zonder die belasting kan stellen.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag **nr. 16**
van **25 januari 1984**
van mevrouw **J. DE LOORE-RAEYMAEKERS**

Pensionering — Over te leggen documenten

Een personeelslid dat op pensioen gaat moet geen uittreksel uit zijn geboorteakte aanvragen bij de gemeente waar het geboren is wanneer, door het bestuur waarvan het afhangt, bij de pensioenaanvraag het geboorte-uittreksel kan gevoegd worden dat het, ter gelegenheid van zijn aanwerving, overgelegd heeft.

Zou de geachte Minister mij een exemplaar willen toezenden van de dienstnota waarbij aan de diensten en besturen, onder haar bevoegdheid, de hoger beschreven maatregel werd of zal worden opgelegd ?

NB: Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik kan het geachte lid medelen dat de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve op haar vraag een globaal antwoord zal verstrekken voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

H. SCHILTZ
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING

vraag **nr. 2**
van **14 november 1983**
van de heer **A. DE BEUL**

Vlaamse Executieve — Uitgaven voor reclame

Reeds geruime tijd communiceert de overheid met de burger-consument via TV, radio, pers en affichage.

Ook de Vlaamse Executieve en haar administratieve diensten doen zulks.

Wil de geachte Minister mij het totaal bedrag mededelen van de media-uitgaven die door de Vlaamse Executieve, haar diensten, instellingen en administratie werden gedaan in 1982.

Antwoord

Als vervolg op mijn voorlopig antwoord van 24 november 1983, heb ik de eer het geachte lid mee te delen wat volgt.

De Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, M. Galle, de Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, P. Akkermans en ikzelf, de **Gemeenschapsminister** van financiën en begroting hebben in 1982 geen renkel krediet i.v.m. media-uitgaven geordonanceerd.

De Gemeenschapsminister van huisvesting, J. Buchmann, voerde een informatiecampagne waarvan de kosten 8 miljoen bedroegen.

De Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, G. Geens en de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, J. Lenssens, wensten geen antwoord op de gestelde vraag te geven. Zij beroepen zich hiervoor op het reglement van orde van de Vlaamse Raad. Ik zou het geachte lid aanraden de vraag rechstreeks aan deze Gemeenschapsministers te stellen.

Vraag nr. 4
van 25 januari 1984
van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Pensionering — Over te leggen documenten

Een personeelslid dat op pensioen gaat moet geen uittreksel uit zijn geboorteakte aanvragen bij de gemeente waar het geboren is wanneer, door het bestuur waarvan het afhangt, bij de pensioenaanvraag het geboorte-uittreksel kan gevoegd worden dat het, ter gelegenheid van zijn aanwerving, overgelegd heeft.

Zou de geachte Minister mij een exemplaar willen toezenden van de dienstnota waarbij aan de diensten en besturen, onder zijn bevoegdheid, de hoger beschreven maatregel werd of zal worden opgelegd?

NB: Deze vraag werd aan alle **Gemeenschapsministers** gesteld.

Antwoord

Naar aanleiding van zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het algemene antwoord dat door de heer Gaston Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve namens alle Gemeenschapsministers zal worden verstrekt.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 155
(zitting 1982-1983)
van 19 juli 1983
van de heer J. VALKENIERS

Departementen van de Gemeenschapsministers — Alcoholhoudende dranken in kantines

Graag vernam ik voor elk van de onder uw bevoegdheid staande diensten of zij beschikken over een kantine waar alcoholhoudende dranken worden geserveerd.

Tijdens welke uren en dagen zijn die kantines open en hoelang?

Welke is de dagelijkse gemiddelde omzet van alcoholhoudende dranken?

Zijn daar sterke dranken bij en zo ja, welke en in welke verhouding tot de „lichte alcoholhoudende”?

Hoeveel personen maken gemiddeld gebruik van deze kantine?

Is er in de afgelopen vijf jaar enige verandering geweest in de reglementering van deze kantines en zo ja, welke?

Zijn deze kantines in de afgelopen vijf jaar totaal gesloten geweest of heeft men **verbod** uitgevaardigd om buiten de middagmaaltijden alcoholhoudende dranken te bestellen?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan alle andere Gemeenschapsministers.

Aanvullend antwoord

In aansluiting met mijn antwoord op zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat uit een verslag van de administratie blijkt dat geen enkele dienst die onder AROL (administratie voor de ruimtelijke ordening en het leefmilieu) ressorteert, over een kantine beschikt.

Vraag nr. 164
(zitting 1982-1983)
van 4 augustus 1983
van de heer J. DE MOL

Intercommunale DDS (Berlare-Donk) — Terugvorderen van subsidies

Bij koninklijk besluit van 24 december 1976 werd aan de intercommunale DDS (Berlare Donk) een toelage van 6.659.000 frank toegekend voor de verwerving van gronden; deze gronden dienden gebruikt te worden om ze als openbaar park te benutten (artikel 1). Dit openbaar park wordt beschouwd als openbare ruimte voor passieve recreatie (artikel 2). Tevens was de intercommunale DDS verplicht alle beheersdaden vooraf aan een bindend advies van de Dienst van het Groenplan te onderwerpen; tevens moeten alle werken waarvan de uitvoering het voortbestaan van een deel der groene ruimte in gevaar zou kunnen brengen (o.a. ontbossen, vellen van hoogstammige bomen, aanleggen van wegen en paden, ontginnen...) vooraf goedgekeurd worden door de Dienst van het Groenplan (artikel 3). Indien de intercommunale niet voldoet aan de voorwaarden in artikel 2 en 3, dan moet tot de onmiddellijke terugbetaling aan de Staat worden overgegaan (artikel 4).

In dit gesubsidieerde gebied werden en worden verschillende werken uitgevoerd die totaal in strijd zijn met artikel 2 en 3. De Dienst van het Groenplan is voldoende op de hoogte van deze overtredingen die aanleiding zouden moeten geven tot het terugvorderen van de toelage. Deze toelage werd echter niet teruggevorderd. Bij wijze van illustratie vermelden we volgende overtredingen van zowel artikel 2 als van artikel 3:

- vellen van honderden, niet kaprijpe, gezonde jonge bomen (september 1979); naderhand werd op de plaats van de geveld bomen een zandbed van ongeveer 6 m breedte en ongeveer 150 m lengte aangebracht. Deze werken (ontbossing en reliëfwijziging) werden door DDS niet aan de Dienst van het Groenplan gemeld;
- aanleggen van een nieuwe dijk tussen twee eilandjes in het Donkmeer (voorjaar 1979);
- opspuitingswerken in het gesubsidieerde gebied (augustus 1980 - april 1981);
vellen van 25 niet-kaprijpe canadapopulieren (mei 1981);
- oprichten van een vaste constructie (december 1982);
- aanleggen van een „slip-way” (februari 1983).

Deze voorbeelden zijn slechts een greep uit een groot aantal; ze illustreren voldoende hoe tekens opnieuw

in strijd met het subsidiëringsbesluit van 24 december 1976 wordt gehandeld. Tevens zijn deze werken totaal in tegenstrijd met de bestemmingen van het gewestplan.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Waarom wordt deze toelage niet teruggevorderd ?
2. Welke stappen werden door de Dienst van het Groenplan ondernomen om een naleving van het koninklijk besluit van 24 december 1976 te bekomen ?
3. Welke stappen zal U als beleidsverantwoordelijke aanwenden om de toelage terug te vorderen ?
4. Hoe beoordeelt u de overtredingen die in strijd zijn met het gewestplan ?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden.

Aanvullend antwoord

In aansluiting met mijn voorgaande antwoord maak ik hierbij de gevraagde informatie over.

Op 11 juni 1979 deed de Intercommunale DDS een aanvraag tot beplanting en bezaaiing van het **recreatieoord „Donkmeer”**. Gelet op het specifiek karakter van de aanvraag werd deze aanvraag voor advies door de provinciale directie van de stedenbouw te Gent doorgezonden naar het hoofdbestuur.

Op 21 september 1979 werd door de gemeente Berlare proces-verbaal opgesteld voor het kappen van een grote hoeveelheid bomen. Opgemerkt weze dat alleen voor het ontbossen een bouwvergunning nodig is in toepassing van art. 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening.

Op 20 november 1979 wordt door de provinciale directie van de stedenbouw te Gent proces-verbaal opgesteld voor het aanleggen van een zandweg en een dijk tussen twee eilandjes. De werken werden stilgelegd, op 22 november 1979 bekrachtigd, en het proces-verbaal overgemaakt aan de procureur.

Op 12 december 1979 geeft de Intercommunale DDS schriftelijk uitleg over de uitgevoerde werken. Op 21 januari 1980 heeft een werkvergadering plaats ten gemeentehuize van Berlare met vertegenwoordigers van de gemeenteoverheid, de dienst groenplan, het hoofdbestuur van de stedenbouw, de provinciale directie van de stedenbouw en de Intercommunale DDS.

Het besluit van deze vergadering was dat een gespecialiseerd studiebureau een gedetailleerd plan opstelt m.b.t. de landschapsontwikkeling.

Op 9 mei 1980 hebben ter plaatse van het Donkmeer besprekingen plaats tussen de Intercommunale DDS, de ontwerper van het plan en het groenplan.

Op 27 mei 1980 wordt een verklarende nota van de dienst Groenplan overgemaakt aan de Intercommunale DDS, waarna een nieuwe vergadering plaats heeft.

Op 14 oktober 1980 betuigt de dienst groenplan zijn schriftelijk akkoord met het voorgelegd plan. Op **23 december 1980** verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Berlare gunstig advies voor de bouwaanvraag, die in toepassing van art. 48 door DDS werd aangevraagd.

Op 27 februari 1981 verleent de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg gunstig advies voor de aanvraag.

Op 27 maart 1981 wordt bouwvergunning door de gemachtigde ambtenaar afgeleverd. Op 22 april 1981 meldt DDS dat de werken gestart worden op 29 april 1981.

Op 3 december 1981 meldt de provinciale directie van de stedenbouw te Gent aan **de** Procureur dat bouwvergunning voor diverse werken (rooien van bomen uitvoering van parkaanplanting, landschapsonwikkeling) in het betrokken gebied werd afgeleverd. Tevens wordt medegedeeld dat, voor wat het bestuur van de stedenbouw betreft, geen verder gevolg hoeft gegeven aan het proces-verbaal door deze dienst opgesteld, vermits ondertussen bouwvergunning voor de geverbaliseerde werken werd afgegeven.

Uit deze historiek blijkt duidelijk dat werd opgetreden tegen overtredingen door de gemeente (vellen van bomen) en door de provinciale directie van de stedenbouw (aanleg van zandbed en andere werken). Tevens blijkt dat de dienst van het groenplan betrokken werd bij de aanleg van het betrokken gebied en dat deze dienst zijn akkoord betuigt heeft met het plan voor landschapsonwikkeling waarin verschillende werken gepland werden.

De werken in verband met het aanleggen van 80 palen en een slip-way zijn momenteel nog onderzoek op **de** provinciale directie van de stedenbouw. Er werd geen vordering in toepassing van art. 65 par. 1 ingeleid, daar wordt aangenomen dat bij de volledige uitvoering van de bouwvergunning van 23 november 1983 tot uitzanding tot op een diepte van 28 m de geciteerde constructies verdwijnen.

Uit bovenstaande blijkt dat er geen reden zijn terug te komen op mijn standpunt reeds uiteengezet in mijn antwoord op de parlementaire vraag van 164 van 4 augustus 1983 van het geachte lid.

Vraag nr. 202 (zitting 1982-1983) van 23 september 1983 van mevrouw G. DEVOS

Bouwvergunningen — Aanvragen en afleveringen

Is het de geachte Gemeenschapsminister mogelijk mij, in verband met het **aanvragen en** afleveren van bouwvergunningen, te antwoorden **op de hiernavolgende** vragen.

1. Hoeveel aanvragen voor bouwvergunning voor een nieuw woonhuis werden ingediend in de loop van 1982 en hoeveel daarvan werden ingewilligd en hoeveel afgewezen?
2. Hoeveel hadden betrekking op het bouwen van een woonhuis in de landbouwzone; hoeveel **daar-**

van werden afgewezen en welke waren de meest voorkomende redenen ?

3. Zelfde vraag als onder 1 maar voor de tijdspanne 1 januari 83 tot 30 juni 1983.
4. Zelfde vraag als onder 2 maar voor voornoemde tijdspanne ?
5. Is de bewering al dan niet gegrond dat de afleveringen van vergunningen voor het bouwen van een woonhuis in de landbouwzone zeer veel tijd neemt? Zo ja, waarom?

Aanvullend antwoord

In aansluiting met mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 202 kan ik hierbij het geachte lid volgende bijkomende informatie verschaffen betreffende punt 3 van de vraag.

Van 1 januari 1983 tot en met 31 augustus 1983 werden 9.101 aanvragen ingediend voor bouwvergunning voor woongebouwen. Hiervan werden er 8.564 goedgekeurd en 537 afgewezen.

**Vraag nr. 203
(zitting 1982-1983)
van 23 september 1983
van de heer D. VERVAET**

Autosnelwegen — Ontgrondingen voor uitbreiding

Om de aanleg van het uitgebreide net van autosnelwegen in Vlaanderen te verwezenlijken hadden veel ontgrondingen plaats, vooral voor grind- en zandwinning. Deze gebieden hebben een nabestemming gekregen. Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister het aantal grind- en zandwinningsgebieden per provincie, hun preciese ligging, hun oppervlakte en hun respectieve nabestemming: recreatie, landbouw, gemeenschapszone (stortplaats of waterspaarbekken), industriegebied, natuurgebied.

Aanvullend antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag en in aansluiting met mijn voorlopig antwoord, maakt ik de gevraagde informatie die vervat is in de tabellen in bijlage over.

Legende

1. Stafkaartnummer
- II. Nummering van het Mijnwezen

- III. Gemeente
- IV. Delfstoffen
 - Z : zand
 - K : klei
- V. Geologische afzettingen
 - Aluv : Aluvium
 - Bo : Bolderiaan
 - Ba : Bartoon
 - Br : Zanden van Brasschaat
 - Be : Zanden van Deurne
 - Di : Diestiaan
 - Ht : Hoog Terras
 - I : Ieperiaan
 - K : Kwartair
 - Ka : Zanden van Kasterlee
 - L : Lediaan
 - Mk : Zanden van Merksem en Kallo
 - Md : Zanden van Mol en Dessel
 - P : Paniseliaan
 - R : Rupeliaan
 - Tg : Tongeriaan
 - za : Zanden van Zandvliet
 - ZKK : Zand en Klei van de Kempen
- VI. Nabestemming volgens het gewestplan (legende van de gewestplannen)
 - 1.1 : Woonuitbreidingsgebied
 - 1.2.2 : Woongebieden met een landelijk karakter
 - 2.0 : Industriegebieden
 - 2.3 : Gebieden voor ambachtelijke bedrijven of gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen
 - 4.1 : Agrarische gebieden
 - 4.2 : Bosgebieden
 - 4.3 : Groengebieden
 - 4.3.1 : Natuurgebieden
 - 4.3.2 : Natuurgebieden met wetenschappelijke waarde of natuureservaten
 - 4.4 : Parkgebieden
 - 4.5 : Bufferzones
 - 4.6 : Zone voor vestiging van kerninstallaties
 - 4.6.1 : Landschappelijk waardevolle gebieden
 - 5.0 : Recreatiegebieden
 - 5.1 : Gebieden voor dagrecreatie
 - 5.2 : Gebieden voor verblijfsrecreatie
 - 6.1 : Militaire domeinen
 - 6.2 : Gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen
 - 6.3 : Ontginningsgebieden
 - 7.1 : Uitbreidingen van ontginningsgebieden
 - 7.2 : Waterwinningsgebieden
 - 7.3 : Reservatie- en erfdienstbaarheidsgebieden
 - 7.4 : Renovatiegebieden
 - 11.0 : Waterwegen
- VII. Oppervlakte van de ontginningszone in ha
- VIII. Vergunde oppervlakte in ha
- IX. Ontgonnen oppervlakte in ha
- X. Stortruimte in 1.000 m³

Algemeen overzicht

	Oppervlakte ontginning	Vergunde oppervlakte	Ha	Volume 1000 m ³
Provincie West-Vlaanderen	607,7	533,15	390,95	22.500
Oost-Vlaanderen	882	467,90	350	24.530
Antwerpen	652,5	870	454,5	34.170
Limburg	332	436	212	13.090
Brabant		28,82	28,82	3.021
Totaal	2.474,2	2.355,87	1.436,27	97.311

Aanleg A10 - ES - A11

Provincie West-Vlaanderen

Gewestplan Brugge-Oostkust

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	XI	X
5/6	G 12	Lapscheure	KZ	K	6.3/4.1/4.3.2	82,7	31,5	24	500
12/4	Z.16/01/01	Meetkerke	Z	K	4.3.1.		4,0	4	300
12/4	Z.75/01/01	Jabbeke	Z	K	6.3/5.0	12,7	4,5	4,5	250
13/4	Z.75/01/01	Jabbeke	Z	K	4.1		3,7	3,7	0
13/1	Z.73/02/04	Zuienkerke	Z	K	6.3/5.0/4.1	50	26	19	1.500
13/1	Z.508/03/01	Brugge	Z	K	6.3/4.1	2,7	3,5	3,5	400
13/1	508/04/0 1	Brugge	Z	K	6.3/5.1	13,3	13,3	10	700
13/1	55/2/ 1	Brugge	Z	K	4.1/4.6.1	—	2,0	1,5	50
13/1	66/3/1	Brugge	Z	LP	4.1/4.6.1	—	6,3	6,3	200
13/1	66/4/1	Brugge	Z	LP	1.0/4.4	—	7,3	3	200
12/3	Z.5/4/1	Zerkegem	Z	KI	6.3/5.0	50	50	30	4.000
12/4		(+ Roksem, Ettelgem)							
12/7									
12/8									
12/8	Z.56/01/01	Zerkegem	Z	K	6.3/5.0	9	4,8	4,8	150
	/02								
	/03								
12/1	Z.60/03/01	Snellegem	Z	K	4.1/7.3/8.1.2		3,35	3,25	150
12/8	Z.60/01/01	Snellegem	Z	K	4.1		0,8	0,5	10
13/5	z.79/1/1	Loppem	Z	LP	5.1		4,9	4,9	300
13/5	Z.46/03/0 1	Beemem	Z	LP	6.3/5.0	11,1	11,1	7	600
13/6									
13/6	Z.46/02/01	Beemem	Z	KP	6.3/5.0	6,7	6,7	6,7	250
13/6	Z.46/05/01	Beemem	Z	K	6.3/4.1	50	38	25	1.500
Totaal Gewest Brugge-Oostkust						288,2	221,65	161,65	11.210

Gewestplan Veurne-Westkust

12/5	Z.541/02/01	Nieuwpoort	Z	K	4.1/4.6.1		22	20	1.500
Totaal Gewest Veurne-Westkust						22	20	1.500	

Gewestplan Diksmuide-Torhout

12/3	Z.43/1/7	Roksem (Zeeweg)	Z	K	6.3/6.2	26,2	13	16	300
12/7									600
20/1	Z.74/1/1	Nieuwkapelle	K	K	6.3/6.2	25,5	18,6	8	22/5
Totaal Gewest Diksmuide-Torhout						51,7	31,6	24	900

Gewestplan Roeselare-Tielt

21/7	Z.64/01/2	Oeselgem	Z	K	6.3/5.0	5	5	5	250
Totaal Gewest Roeselare-Tielt						5	5	5	250

Gewestplan Ieper-Poperinge

28/2	G 25	Ieper	K	I	6.3/5.0	11,5	11	10	250
28/3	Z.562/01/01²	Zonnebeke	Z	I	4.2/6.3	5,6	4	3	1.500
Total Gewest Ieper-Poperinge						78,5	32	25	1.950

Gewestplan Kortrijk

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	XI	X
28/4	Z.77/02/01 02	Moorsele	Z	K	6.3/4.1	37	14	14	—
28/4	Z.77/01/01	Moorsele	Z	K	4.1		2,3	2,3	150
29/1	G 14	Lendelede	K	1	6.3/6.1	31	13,5	5	600
29/1	Z.51/2/1	Gullegem	Z	K	6.3/6.2	40	40	12	400
29/1	Z.51/1/1	Gullegem	Z	K	4.1/4.2	—	12,5	10	0
29/1	Z.41/1/1 2	Wevelgem	Z	K	6.3/6.2	32	13	13	600
29/1	Z.41/02/1	Wevelgem	Z	K	2.2	—	5,5	5,5	50
29/2	Z.39/2/1 3	Desselgem	Z	K	4.1	—	2	2	40
29/2		Desselgem	Z	K	6.3/6.2	6	—		250
29/2	Z.91/1/1	Desselgem	Z	K	5.1		6,5	3	150
29/2	Z.63/2/1	Harelbeke	Z	K	6.3/6.2	19	9,5	3	100
29/2	2.63/1/1	Harelbeke	Z	K	5.2	—	86	60	3.500
29/2	Z.62/1/1	Waregem	Z	K	4.1	—	4,5	4,5	300
29/3									
29/5	G.38	Kortrijk	K	P	1.0/6.3/4.1	7,3	11	7	100
29/5	G 15 A	Lauwe	Z	K	6.3/5.1	12	10,6	4	150
Totaal Gewest Kortrijk						184,3	240,9	155,3	6.690

Herhaling	Oppervlakte ontginning	Vergunde oppervlakte	Ha	Volume 1000 m ³
Gewest Brugge/Oostkust	288,2	221,65	161,65	11.210
Veume/Westkust		22	20	1.500
Diksmuide/Torhout	51,7	31,6	24	900
Roeselare/Tielt	5	5		150
Ieper/Poperinge	78,5	32	2	1.950
Kortrijk	184,3	240,9	155,3	6.690
Algemeen totaal	607,7	553,15	390,15	22.500

Provincie Oost-Vlaanderen

Aanleg E3 - A14 - E5 - A10 - A11

Gewestplan Eeklo-Aalter

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI
13/2	—	78/01/01	Middelburg	Z	K	4.1/4.6.1	—	3,8	3,8	250
13/3	—	78/03/01	Middelburg	Z	K	4.1/4.6.1	—	2,2	2,2	0
13/3	—	78/04/01	Middelburg	Z	K	4.1/4.6.1	—	1,8	1,8	50
13/3	—	78/05/01	Middelburg	Z	K	12.2/4.1/4.6.1	—	3,2	2	50
13/4	4/75/83	436/01/01	Maldegem	Z	K	4.3	—	1,4	0	0
13/4	4/75/12	413/01/01	Eeklo	E	K	6.3/4.1	14,7	6,4	3	200
13/7	—	402/01/01	Aalter	Z	K	4.2	—	3	2	0
13/7	4/77/5	—	Bellem	z	K	4.1/4.6.1	16,0	—	—	—
Totaal Gewest Eeklo-Aalter							30,7	21,8	14,8	550

Gewestplan **Gentse/Kanaalzone**

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	x	XI
13/8	—	100/01/01	Merendree	Z	K	4.1/4.6.1	—	3,2	—	—
13/8	—	100/01/02	Merendree	Z	K	4.1/4.6.1	—	1	—	—
13/8	4/77/4		Merendree	Z	K	6.3/4.1	9,6	—	—	—
13/8	4/77/3		Merendree	Z	K	6.3/4.1	12	—	—	—
21/4	4/75/35	441/02/01	Merendree	Z	K	6.3/4.1	4,8	3	2	30
13/8	4/77/2	434/02/01	Lovendegem	Z	K	6.3/4.1	17,6	2,6	2	100
21/4										
14/5										
22/1										
4/2	4/75/55	403/01/01	Assenede	Z	K	6.3/4.1	15,2	2,2	2,2	0
4/2	4/77/15	459/02/01	Zelzate	Z	K	6.3/4.5	21,6	8	—	2.000
4/7	4/75/64		Moerbeke	Z	K	6.3/4.1	178,4	0	120	0
22/2	4/75/73	76/03/01	Beervelde	Z	K	6.3/4.3/7.2	45,2	5,2	5,2	500
22/2	4/77/14		Gentbrugge	Z	K	6.3/4.4	42	—	—	—
22/2	4/77/26	—	Melle	Z	K	6.3/4.4	17	—	—	—
22/2	4/75/66	77/04/01	Heusden	Z	KP	6.3/5.0	23,6	21,6	21	1.500
22/2	4/77/93		Heusden	Z	K	6.3/4.3.1	23'	—	—	—
22/3	4/75/75A	76/02/01	Beervelde	Z	K	6.3/5.1	13,6	2,4	8,8	700
22/3	4/75/77	67/01/01	Laarne	Z	K	6.3/4.2/7.2	16,2	30	25' 24	300
22/6	4/73/1	443/01	Oosterzele	Z	LP	6.3/4.1	91,8	—	—	1.500
Totaal Gewest Gentse Kanaalzone							559,8	88	80,6	6.630

Gewestplan **St.-Niklaas-Lokeren**

7/5	4/75/57		Meerdonk	Z	K	6.3/4.1	17	—	4	300
14/4	—	450/02/01	Stekene	Z	K	4.1	—	2,9	2,9	100
14/4	—	05/03/01	Stekene	Z	K	6.3/5.0	48,8	—	3'	200
14/4	—	05/04/01	Stekene	Z	K	5.0	—	2,7	2	30
14/4	—	05/06/01	Stekene	Z	K	4.1	—	1,4	0,5	10
14/8	—	52/07/01	Waasmunster	Z	K	4.1	—	—	—	—
						4.1/4.6.1	—	2,6	2,6	60
14/8	—	433/01/01	Lokeren	Z	K	6.3/5.0	14,5	5,8	5,8	400
14/8	—	52/01/01	Waasmunster	Z	K	4.1/4.6.1	—	6	—	50
14/8	4/73/2	52/03/01	Waasmunster	Z	K	6.3/6.2	61,6	50	4:	4.000
14/8	—	52/05/01	Waasmunster	Z	K	4.3.1/Art. 1	—	—	12,8	1.500
15/1	4/75/51	405/01/01	Verrebroek	Z	K	6.3/4.1	17,2	12,8 1	0,5	20
Totaal Gewest St.-Niklaas-Lokeren							159,1	89,2	82,1	6.670

Gewestplan **Oudenaarde**

21/7	4/75/1	410/01/01	Grammene	Z	K	6.3.4.1	12,8	4,8	1	0
21/7	—	59/01/01	Grammene	Z	K	4.1	—	20	20	500
21/7	—	410/01/01	Deinze	Z	K	4.1	—	2,6	2,6	10
21/7	4/78/10A	410/04/01	Deinze	Z	K	4.1	—	7,8	7,8	0
21/7	—	79/01/01	Kruishoutem	Z	K	4.1	—	8,4	8,4	500
21/8	—	82/01/01	Nazareth	Z	K	5.1	—	14,4	14,4	1.000
		01/03								
21/8	4/75/3	410/03/01	Deinze	Z	K	6.3/4.1	26,4	17,6	2,5	150
21/8	—	82/01/02	Nazareth	Z	K	2.0	—	98,6	30	2.000
		2/2				2.0/7.2				
		3/1								
		3/2								
		3/3								
21/8	4/75/90	440/01/01	Nazareth	Z	K	6.3/4.1	4	4	4	150
21/8	—	79/02/01	Kruishoutem	Z	K	4.1/4.6.1	—	5	5	160
22/5	4/75/4	30/01/02	Eke	Z	K	5.2	—	7,4	20	1.500
22/5	4/78/8	440/02/01	Eke	ZK	K	4.1/4.6.1	—	6,4	4	—
22/5	—	—	Semmerzake	Z	K	4.1/4.6.1	12	—	—	—
21/8	—	30/01/01	Eke	Z	K	5.1	—	3,4	3,4	300
22/5										
Totaal Gewest Oudenaarde							55,2	200,4	123,1	6.370

Gewestplan Dendermonde

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI
22/3	—	83/01/01	Berlare	Z	K	4.1		6,4	4,4	750
22/3	4/75/37	404/03/01	Overmere Uitbergen	Z	K	6.3/4.3	4	1,5	1,5	60
22/4	—	81/01/01 404/04/01	Uitbergen	Z	K	6.3/4.4	26	26	26	3.000
Totaal Gewest Dendermonde							30	33,9	33,9	3.810

Gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem

22/7	4/73/4	447/0	1/04	Vlienele	Z	LP	6.3/4.1	47,2	35	16	500
Totaal Gewest Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem								47,2	35	16	500

Herhaling	Oppervlakte ontginning	Vergunde oppervlakte	Ha	Volume 1000 m ³
Gewest Eeklo-Aalter				
Gentse en Kanaalzone	80,7	88	14,8	550
St. Niklaas-Lokeren	550,8	89,2	80,6	6.630
Oudenaarde	159,1	—	82,1	6.670
Dendermonde	55,2	200,4	123,1	6.370
Aalst-Ninove-Geraardsbergen	30	33,9	33,9	3.810
Zottegem	47,2	35	16	500
Algemeen totaal	882	467,9	350,5	24.530

Provincie Limburg

Aanleg E39 - A13

Gewestplan Neerpelt-Bree

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X
25/3	326/02/03	Lommel	Z	HT	4.3.1	134	19	10	1.000
17/4	326/02/04	Lommel	Z	HT	4.3.1	—	20	9	900
17/4	331/02/01	Neerpelt		HT	4.3.1			20	1.000
17/4	334/01/01	Overpelt	Z	HT	4.3.1.		10	10	1.000
17/4	326/01/02	Lommel	Z	HT	4.3.1.	43	34	28	1.500
18/1	331/01/01	Neerpelt	Z	HT	4.2	6	3	2	10
Totaal Gewest Neerpelt-Bree						183	109	79	5.410

Gewestplan Hasselt-Genk

25/3	321/06/01	Houthalen- Helchteren	Z	Di	4.3.1	10	8	—	—
25/4	3/1/3	Houthalen-H	Z	Di	4.3.1	83	28	10	250
25/4	321/05/01	Houthalen-H	Z	Bo	4.1	6	2	2	—
25/4	321/04/01	Houthalen-H	Z	Bo	4.3.1	—	—	1	20
25/4	2/3/1	Houthalen-H	Z	Di	5.0	50	5	50	2.410
25/6	87/01/01	Herk-de-Stad		Aluv.	7.0		170	70	5.000
Totaal Gewest Hasselt-Genk						149	327	133	7.680

Herhaling		Oppervlakte ontginning	Vergunde oppervlakte	Ha	Volume 1000 m ³
Gewest	Neerpelt-Bree	183	109	79	5.410
	Hasselt-Genk	149	327	133	7.680
Algemeen totaal		332	436	212	13.090

Provincie Brabant

Aanleg A1 - E40

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X
zB43	S.B.B.M Directie der Wegen	Rotselaar Scherpenheuvel	K	24/6	—	—	25,60	3,22	2.860
ZB44			K	24/8	—	—	3,22		161
Totaal							28,82	28,82	3.021

Provincie Antwerpen

Aanleg A1 - E3 - E10 - E39

Gewestplan Antwerpen

7/7	22/01/01	Stabroek	Z	Za			2	0	—	
7/7	22/02/01	Stabroek	Z	Za	4,1		2	2	0	
7/8	5/01/01	Kapellen	Z	Br	4.2		20	7	30	
7/8	5/01/02	Kapellen	Z	Br	6.1		5	4	0	
7/8	15/01/01	Brasschaat	Z	Br	6.2		1	1	0	
7/8	15b	Brasschaat	Z	Br	11.0		5	4	80	
8/5	1.12/02/01	Brasschaat	Z	Br	4.1			2	30	
8/5	31.01.01	Schoten	Z	Br	4.2	12	8	8	60	
15/3	82	Zwijndrecht	K	R	4.3.1		7	1	40	
15/4	8a	Wijnegem	Z	MK	1.1		3		0	
16/1	1/01/01	Ramt	Z	MK	4.2		8	8	0	
16/1	1/02/01	Ranst	Z	MK	4.1		3,5	2	1,5	
Gewest Antwerpen							15,5	68	41,5	250

Gewestplan Mechelen

16/1	3/01/03	Viersel	Z	MK	5.0		10	3	3	15
16/1	167/02/01	Viersel	Z	MK	5.0		—	1	0,2	5
16/1	3.01/01	Viersel	Z	MK	4.1		—	2	2	—
23/3	28/02/01	Heindonk						30	30	30
		Hombeek					—	43	—	—
		Walem-west					—	80	—	—
		Walem-oost			—		—	—	17	—
Totaal Gewest Mechelen							10	159	52,2	50

Gewestplan Herentals-Mol

16/2	23/01/01	Vorselaar	Z	De	6.2			4	7	500
16/2	159/01/01	Vorselaar	Z	De	4.1		12		1	50
16/2	36/01/01	Grobbendonk	Z	MK	6.2		—	8	5	100
8/7	25.01.01	Lille	Z	Br	5.1		20	16	7	350
17/1	17/02/01	Dessel	Z	Mo	4.3		75	70	30	3.000
17/2	17b	Dessel	Z	Mo	4.1		30	9	1	30
17/2	14/02/01	Mol	Z	Mo	5.0		80	80	75	6.000
17/2	18/01/02	Mol	Z	Mo	5.0		120	100	60	6.000
17/2	18/02/01	Mol	Z	Mo	4.3.2.		180	180	90	9.000
9/5	29/01/01	Retie	Z	Ka	5.1		—	7	7	450
Totaal Gewest Turnhout							497	474	276	25.480

Gewestplan Turnhout

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	
8/7	101	Beerse	K	ZKK	4.3.1		45	11	700	
8/7	146/1	Beerse	K	ZKK	4.1 en 4.3.1	130	31	30	2.000	
8/7	1.05.01/01	Beerse	Z	ZKK	4.3.1	—	2	0,5	20	
8/7	148/1	Beerse	Z	ZKK	4.1	—	3	0	—	
8/7	146/2	Beerse	Z	ZKK	4.1	—	60	0	—	
8/8	38.01.01	Turnhout	Z	ZKK	5,1	—		20	1.200	
9/6	35.01.01	Arendonk	Z	ZKK	4,1	—	15	15	1.000	
16/2	11.01.01	Zoersel	Z	MK	4.3.2		8	8	500	
Totaal Gewestplan Turnhout							130	169	84,5	5.420

Herhaling	Oppervlakte ontginning	Vergunde oppervlakte	Ha	Volume 1000 m ³
Gewest Antwerpen	15,5	68	41,5	250
Mechelen	10	159	52,5	3.020
Herentals	497	474	276	25.480
Mol	130	169	84,5	5.420
Algemeen totaal	652,5	870	454,5	34.170

Vraag nr. 205
(zitting 1982-1983)
van 27 september 1983
van de heer W. KUIJPERS

Stortterrein te Keerbergen — Vergunning en overtreding

In verband met het vlak stortterrein aan de Rozenweg naast huis nr. 51 te Keerbergen vernam ik graag per vraag, precies het volgende.

1. Werd voor het betrokken perceel een rooivergunning aangevraagd ? Zo ja, bij wie en wanneer?
2. Heeft de betrokken vuilnisophaalfirma of de eigenaar een stort- en terreinwijzigingstoelating aangevraagd? Zo ja, bij wie, waarvoor en wanneer? Zo neen, welke verbalisering gebeurde er en met welke gevolgen ?
3. Vinden de bewindslieden dat de betrokken gemeente voldoende toezicht heeft uitgeoefend om dit privé-stortterrein en de bouwvoertreding te verhinderen ?
 - a. Wanneer werd de eerste verbalisering door de gemeentelijke politie opgesteld ? Ging het storten daarna verder? Zo ja, hoe kon dit gebeuren ?
 - b. Wanneer werden de OVAM-diensten verwittigd ? Menen de bewindslieden niet dat in deze, iedere laattijdigheid in optreden, gezien de veelal onherroepelijke gevolgen, uit de boze is en als beleidsfout moge bestempeld worden ?
4. Wanneer bekwam de bouwheer een bouwtoelating ? Omvatte deze de reliëfwijziging?
5. Voerde de OVAM-dienst een afvalonderzoek uit tot het oorspronkelijk bodempeil ? Zo neen,

waarom niet? Welke zijn de resultaten van dit onderzoek? Achten de Ministers en OVAM het geoorloofd op die plaats gemengde afval te storten ? Zo neen, welke verwijderingsmaatregelen zullen er o.a. ter voorkomen van de grondwatervervuiling genomen worden ?

6. Bezat de stortfirma een waterlozingsvergunning rond 12 juli om het grondwater te lozen op de belendende percelen en via de oprit van het huis nr. 45 ? Zo neen, welke maatregelen werden genomen t.o.v. deze overtreding?
7. Is het zo dat skeletoverblijfselen vanuit de bodemwerken in de kerk van Bonheiden gestort werden ? Bestond hiervoor een toelating? Werd de geestelijke overheid van de betrokken parochie verwittigd ?
8. Weet de betrokken Minister dat er rond of op 9 juli door dezelfde containerfirma gekleurde PVC-vaten gedumpt werden in de betrokken bouwput ? Beschikte de firma over de gepaste vergunning hiervoor? Welke was de inhoud van deze vaten? Vanwaar waren ze afkomstig? Is de bevoegde Minister bereid, bij ontkennende antwoorden op het hierboven gevraagde, om ter zake een grondig bodemonderzoek te laten instellen ten einde later Lekkerkerkse toestanden te voorkomen ?
9. Is het juist dat de stortfirma op of rond 20 augustus de verzegelde bouwput opnieuw berijdt met een bulldozer? Heeft de gemeente verdere stappen ondernomen n.a.v. het betrokken proces-verbaal ? Menen de Ministers dat dergelijke praktijken kunnen geduld worden bij deze stortfirma? Zal dienaangaande bij de bedrijfsleiding gepast opgetreden worden ?
10. Verder meen ik te weten dat aldaar ook al of niet (geddeltelijk) lege gasflessen gestort werden ; is

dit zo ? Kunnen de Ministers mij de gevolgen van inwerkend gas voor de ondergrond en (latere) bodemteelt meedelen ? Werden deze flessen opgegraven ? Waarom niet?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen, die gebaseerd is op inlichtingen ingewonnen bij de provinciale directie van de stedenbouw.

1. Voor het betrokken perceel (oorspronkelijk zowet 1,00 m onder het natuurlijk peil van de omliggende percelen en voorliggende wegen gelegen) werd geen rooivergunning aangevraagd.
2. Betrokkene heeft wel per gewone brief bij de gemeente een stortvergunning gevraagd, doch nadat de gemeente hem daartoe de nodige formulieren had toegezonden, heeft hij later nooit een volledig en reglementair dossier ingediend.
3. a. Nadat de werken toch werden aangevat (zonder vergunning dus) werd door gemeentelijke politie van Keerbergen op 13.7.1983 proces-verbaal opgesteld, met afschrift aan AROL.
Na deze vaststellingen ging het storten evenwel nog verder door, tot de datum van sluiting op 19.8.1983 van de werf door de gemeente. Thans wordt er niet meer gestort.
- b. Op 12.8.1983 werden de OVAM-diensten verwittigd; op 30 of 31.8.1983 deed OVAM ter plaatse proeven, voornamelijk ten opzichte van het water;
op 20.10.1983 deed OVAM nogmaals ter plaatse proeven.
4. Betrokkene bekwam geen bouwtoelating vermits deze nooit reglementair werd aangevraagd.

De punten 5 tot en met 10 vallen buiten mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 210
(zitting 1982-1983)
van 29 september 1983
van de heer M. OLIVIER

Arrondissement Kortrijk — Inventarisatie onbebouwde kadastrale percelen

Het koninklijk besluit van 8 januari 1980 vraagt aan de gemeenten een inventaris op te maken van de onbebouwde percelen van niet vervallen verkavelingen en van de vrije bouwpercelen in de woongebieden.

Mag ik door de heer Minister ingelicht worden over volgende gegevens voor het arrondissement Kortrijk en dit per gemeente:

1. **Het** aantal onbebouwde kadastrale percelen:
 - in de effectieve woongebieden;
 - in de woongebieden met landelijk karakter;
 - in woonparken;
 - in woonuitbreidingsgebieden.
2. Voor de diverse gebieden het aantal kadastrale percelen die het voorwerp van een verkaveling uitmaakten die nu vervallen is.
3. De datum waarop de inventaris opgemaakt werd.

Antwoord

In aansluiting met mijn antwoord maak ik de gevraagde informatie over; deze is vervat in de tabel in bijlage. (Zie bladzijden 299 en 300).

vraag nr. 217
(zitting 1982-1983)
van 10 oktober 1983
van de heer A. BOURGEOIS

Onbebouwde kavels arrondissement Roeselare-Tielt — Inventaris

Kan de geachte Minister mij betreffende elk van de gemeenten van de administratieve arrondissementen Roeselare-Tielt mededeling geven van het aantal en de oppervlakte van de onbebouwde kavels, respectievelijk in de woongebieden, in de woongebieden met landelijk karakter, in de woonparken en in de woonuitbreidingsgebieden met opgave van het equivalent aantal bouwpercelen.

Antwoord

In aansluiting met mijn antwoord op zijn parlementaire vraag maak ik het geachte lid de gevraagde informatie over, welke vervat is in de tabel in bijlage*

Vraag nr. 33
van 18 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Maasland — Grindon tginning

In het Maasland, groot 33256 ha, voorziet het gewestplan Limburgs Maasland ±2.451 ha ontginningsgebieden. Zowat 200 ha die eerder te pas en te onpas werden ontgonnen, zitten niet in dit pakket. Aan reservegrindzone is 682 ha voorzien, benevens 110 ha als uitbreiding van een illegaal gestarte, maar inmiddels „geregularizeerde” groeve. Tot midden de zestiger jaren rustte op een exploitatievergunning voor grind een aanvulverplichting van 50% over de jaarlijks uitgebaggerde oppervlakte. Hieraan werd de hand niet gehouden.

De intercommunale Maatschappij voor de Ruimtelijke Ordening in Limburg kreeg vervolgens de opdracht te zorgen voor het herstel van het landschap. (Vervolg bladzijde 30 1)

Ministerie van het Vlaams Gewest – Hoofdbestuur stedebouw – Inventaris onbebouwde percelen

Gemeente	Effectief woongebied						Woongebied met landelijk karakter						Woonuitbreidingsgebied				Woonpark	
	Percelen palend aan een weg			Ingesloten percelen			Percelen palend aan een weg			Ingesloten percelen			Aantal onbeb. kadastr. perceel.		Oppervlakte Ha		Equi-valent aantal bouw-perceel.	
	Aantal onbek. kadastr. perceel.	Oppervlakte Ha	Equi-valent aantal bouw-perceel.	Aantal onbek. kadastr. perceel.	Oppervlakte Ha	Equi-valent aantal bouw-perceel.	Aantal onbeb. kadastr. perceel.	Oppervlakte Ha	Equi-valent aantal bouw-perceel.	Aantal onbeb. kadastr. perceel.	Oppervlakte Ha	Equi-valent aantal bouw-perceel.	Aantal onbeb. kadastr. perceel.	Oppervlakte Ha	Equi-valent aantal bouw-perceel.	Aantal onbeb. kadastr. perceel.	Oppervlakte Ha	Equi-valent aantal bouw-perceel.
Anzegem	404	61h 61a II ca	441	83	11h 72a 46 ca	176	211	35h 63a 93 ca	174	8h 58a 24 ca	86	243	84h 31a 17 ca	936	0	0	0	0
Avelgem	378	48h 16a 90 ca	302	269	23h 86a 58 ca	358	126	20h 31a 12 ca	87	4h 70a 35 ca	47	310	91h 48a 09 ca	1.301	0	0	0	0
Deerlijk	494	75h 08a 25 ca	485	163	38h 32a 31 ca	575	78	12h 48a 15 ca	62	0h 38a 55 ca	4	190	78h 63a 40 ca	1.180	0	0	0	0
Harelbeke	927	137h 08a 66 ca	751	257	51h 24a 43 ca	769	91	11h 10a 98 ca	55	0h 09a 05 ca	1	230	104h 96a 80 ca	1.310	0	0	0	0
Kortrijk	2.805	398h 93a 22 ca	4.072	1.004	152h 51a 18 ca	3.118	175	31h 36a 45 ca	169	7h 11a 76 ca	76	530	283h 41a 51 ca	5.347	56	25h 78a 94 ca	103	0
Kuurne	591	71h 85a 14 ca	487	223	32h 81a 24 ca	492	25	3h 36a 26 ca	12	0h 03a 21 ca	0	225	116h 41a 95 ca	1.746	0	0	0	0
Lendelede	174	18h 62a 18 ca	159	51	15h 90a 40 ca	239	64	8h 99a 88 ca	45	0h 16a 60 ca	2	24	12h 79a 47 ca	192	0	0	0	0
Menen	1.005	124h 59a 17 ca	881	535	117h 86a 54 ca	2.556	90	9h 52a 03 ca	35	1h 84a 84 ca	24	205	125h 71a 60 ca	1.807	0	0	0	0
Waregem	1.623	262h 17a 38 ca	2.064	5666	98h 76a 78 ca	2.050	193	30h 19a 40 ca	186	2h 30a 51 ca	30	385	145h 22a 82 ca	2.102	0	0	0	0
Wevelgem	1.502	173h 77a 48 ca	1.059	542	81h 36a 39 ca	1.220	114	15h 99a 00 ca	81	0h 97a 67 ca	10	349	141h 00a 78 ca	2.115	0	0	0	0
Zwevegem	788	147h 31a 68 ca	878	312	65h 10a 40 ca	977	68	9h 99a 85 ca	47	0h 85a 64 ca	9	380	172h 85a 73 ca	1.889	63	25h 53a 49 ca	102	0
Spiere-Helk	94	12h 47a 23 ca	83	73	7h 19a 20 ca	108	9	1h 04a 01 ca	7	0h 20a 75 ca	2	69	22h 17a 35 ca	177	0	0	0	0
Arrondissement Kortrijk	10.785	1.531h 68a 40 ca	11.668	4.078	696h 67a 91 ca	12.638	1.244	190h 01a 06 ca	960	27h 27a 17 ca	290	3.140	1.379h 00a 67 ca	20.072	119	51h 31a 43 ca	205	0

Ministerie van het Vlaams Gewest — Hoofdbestuur stedenbouw — Inventaris onbebouwde percelen

Gemeente	Effectief woongebied						Woongebied met landelijk karakter						Woonuitbreidingsgebied			Woonpark		
	Percelen palend aan een weg			Ingeloten percelen			Percelen palend aan een weg			Ingeloten percelen			Aantal onbeb. kadastr. perceel.	Oppervlakte Ha	Equi-valent aantal bouw-perceel.	Aantal onbeb. kadastr. perceel.	Oppervlakte Ha	Equi-valent aantal bouw-perceel.
	Aantal onbeb. kadastr. perceel.	Oppervlakte Ha	Equi-valent aantal bouw-perceel.	Aantal onbeb. kadastr. perceel.	Oppervlakte Ha	Equi-valent aantal bouw-perceel.	Aantal onbeb. kadastr. perceel.	Oppervlakte Ha	Equi-valent aantal bouw-perceel.	Aantal onbeb. kadastr. perceel.	Oppervlakte Ha	Equi-valent aantal bouw-perceel.	Aantal onbeb. kadastr. perceel.	Oppervlakte Ha	Equi-valent aantal bouw-perceel.	Aantal onbeb. kadastr. perceel.	Oppervlakte Ha	Equi-valent aantal bouw-perceel.
Hoogfede	221	48 h 72 a 75 ca	276	116	27 h 20 a 12 ca	408	167	23 h 93 a 26 ca	121	21	2 h 80 a 40 ca	28	82	36 h 05 a 17 ca	392	0	0	0
Ingelmunster	255	44h 13 a 18 ca	267	188	72h 42 a 18 ca	1.086	82	13 h 79 a 87 ca	69	12	1 h 83 a 92 ca	18	8	5 h 28 a 63 ca	79	0	0	0
Izegem	1.109	156 h 15 a 91 ca	1.486	236	43h 37 a 74 ca	1.006	92	12 h 43 a 31 ca	90	28	3 h 63 a 65 ca	38	154	79 h 63 a 97 ca	637	0	0	0
Ledelegem	276	44h 32 a 36 ca	239	143	24h 77 a 88 ca	372	69	8 h 76 a 69 ca	42	16	1 h 81 a 79 ca	18	72	35 h 79 a 96 ca	365	15	6 h 78 a 33 ca	27
Lichtervelde (*) Moorslede	293	35 h 53 a 60 ca	277	71	18 h 52 a 60 ca	278	172	29 h 31 a 58 ca	161	5	1 h 55 a 57 ca	16	69	49 h 29 a 69 ca	695	0	0	0
Roesselare	2.116	309 h 78 a 85 ca	3.281	780	209 h 66 a 48 ca	4.919	309	49 h 70 a 25 ca	295	71	9 h 67 a 44 ca	109	450	213 h 21 a 02 ca	4.846	86	16 h 36 a 77 ca	67
Staden	202	24h 83 a 63 ca	224	97	16h 54 a 21 ca	248	90	15 h 34 a 38 ca	60	4	0 h 66 a 41 ca	7	125	54 h 72 a 05 ca	553	0	0	0
Arrondissement Roesselare	4 472	667 h 52 a 28 ca	6.050	1.631	412h 21 a 21 ca	8.317	981	153 h 30 a 34 ca	838	157	21 h 99 a 18 ca	233	960	474 h 21 a 49 ca	7.567	101	23 h 65 a 10 ca	95
Dentergem	198	42h 74 a 22 ca	270	77	30h 96 a 66 ca	464	70	16 h 30 a 75 ca	80	4	0 h 44 a 88 ca	3	32	13 h 92 a 81 ca	155	0	0	0
Meulebeke	330	43h 64 a 05 ca	294	117	13 h 06 a 22 ca	196	261	40h 85 a 64 ca	213	31	3 h 42 a 84 ca	34	116	54 h 88 a 30 ca	823	0	0	0
Oostrozebeke	182	34h 34 a 39 ca	188	64	9 h 49 a 57 ca	142	191	37 h 59 a 71 ca	164	54	7 h 88 a 44 ca	79	37	30 h 05 a 01 ca	451	0	0	0
Pittem	190	34h 66 a 62 ca	282	46	10 h 25 a 92 ca	154	19	2 h 89 a 21 ca	16	0	0	0	54	33 h 75 a 33 ca	474	0	0	0
Ruislede	145	24h 15 a 18 ca	135	32	7 h 25 a 56 ca	109	73	17 h 98 a 43 ca	77	23	5 h 15 a 87 ca	52	107	39 h 23 a 78 ca	589	0	0	0
Tielt	770	110 h 50 a 99 ca	793	194	45 h 56 a 88 ca	1.288	183	35 h 04 a 35 ca	140	48	11 h 41 a 14 ca	128	173	105 h 35 a 52 ca	2.258	0	0	0
Wielsebeke	452	80 h 53 a 69 ca	519	80	10 h 51 a 66 ca	158	154	23 h 68 a 38 ca	120	28	3 h 31 a 36 ca	33	54	51 h 65 a 53 ca	413	0	0	0
Wingene	297	70h 14 a 06 ca	423	160	32 h 04 a 38 ca	481	111	33 h 47 a 28 ca	159	11	2 h 10 a 34 ca	21	129	50 h 76 a 78 ca	561	33	9 h 72 a 62 ca	39
Ardootie	321	45h 50 a 35 ca	354	69	25h 92 a 05 ca	389	53	7 h 09 a 71 ca	39	11	1 h 14 a 37 ca	17	23	10 h 24 a 64 ca	139	0	0	0
Arrondissement Tielt	2.885	486 h 23 a 55 ca	3.258	839	185 h 08 a 90 ca	3.381	1.115	214 h 93 a 46 ca	1.008	210	35 h 38 a 24 ca	368	725	389 h 87 a 70 ca	5.863	33	9 h 72 a 62 ca	39

(*) Geen gegevens beschikbaar.

Een **grindpot** zou hiertoe de financiële middelen verschaffen. Heffingen van 15,2 fr. per ton uitgebaggerde grind zakten vervolgens op 6 fr. en weldra bleek dat er een gebrek aan middelen was om de aanvulverlichting na te leven. Thans is de heffing 17 fr. per ton. Bij de publikatie van het ontwerp-gewestplan bleek dan ook dat men de idee van de maximale aanvulling had laten varen: ha uitgebaggerde gebieden werden recreatiezone.

Uitdrukkelijk werd voorzien dat in de toekomst slechts bouw- en exploitatievergunningen kunnen afgeleverd worden nadat de overheid een nabestemingsplan voor hele gebied heeft goedgekeurd.

Volgens de heer Gemeenschapsminister is aldus aan de verdere verloedering van de vruchtbare en landschappelijk waardevolle Maasvallei „onherroepelijk” een einde gesteld, terwijl voor de verminkte gebieden een haalbare en bevredigende nabestemming wordt vooropgesteld.

In dit verband bekwam ik graag antwoord op volgende vragen.

1. Kan thans reeds medegedeeld worden welke bestemming zal gegeven worden aan de 1800 ha, die in 1987 zullen uitgebaggerd zijn?
2. Volgens de Maaslandse Milieuactie zal de herstructurering de volgende zijn: 31% landbouw, 6 % industrie, 7 % gemeenschapszone, 35 % recreatie, 21% natuurgebied.

Kunnen deze percentages bevestigd worden ?

Zo ja, is dergelijke herstructurering niet al te negatief wat betreft de nabestemming landbouw en blijft niet een al te groot percentage onopgevuld nl. 63 %, met een overaccentuering van de toeristische accommodaties als gevolg?

3. Wordt bij de opvulling rekening gehouden met de kwaliteit van de opvulspecie? Kan bijvoorbeeld bevestigd worden dat overwogen wordt jaarlijks tussen 1,6 en 2,5 miljoen m³ havenslib aan te voeren ? Is dergelijk havenslib reeds onderzocht op de aanwezigheid van zware metalen e.d. ?

Aanvullend antwoord

In aansluiting met mijn voorgaand antwoord op parlementaire vraag, kan ik hierbij inhoudelijk antwoord verstrekken op punt 2. van de vraag.

Volgens de gegevens me overgemaakt door de administratie voor ruimtelijke ordening en het leefmilieu, zijn in het gewestplan Maasland 2.551,3 ha grindontginning voorzien of beëindigd. Hierin zijn ook de witzandgroeven op het Kempisch plateau begrepen, gezien het stijgend aandeel van deze in de grindproductie. De kleigroeven zijn buiten beschouwing gelaten.

De nabestemming is in hectaren **en** procenten:

landbouw	993,7 ha	39%
recreatie	680,4 ha	26,6 %
openbaar nut	333,3 ha	13,1 %
groen	323,9 ha	12,7 %
industriegebied	<u>220,0 ha</u>	<u>8,6 %</u>
	2.551,3 ha	100%

Zoals uit deze cijfers blijkt is de nabestemming gespreid over meerdere bestemmingen. Deze nabestemming werd vastgesteld aan de hand van een aantal planologische, economische en sociale criteria, waarbij tevens de resultaten van het openbaar onderzoek een belangrijke rol hebben gespeeld.

Vraag nr. 57 van 9 december 1983 van de heer F. GEYSELINGS

Opslagplaats wegzout te Vorselaar-Sassenhout — Bodemverzilting, exploitatievergunning en maatregelen

Te Vorselaar, meer bepaald langsheen de rijksweg Oostmalle-Herentals, ter hoogte van Vorselaar Sassenhout, ligt een berg van 5.000 ton wegzout weg te smelten in de bodem.

De verzilting schijnt ernstig te zijn, althans volgens het ingesteld onderzoek van het Provinciaal Instituut voor Hygiëne. Op 10 m diepte zou het grondwater 384 mg chloriden (zout) bevatten, op 18 m diepte zou het grondwater 8.356 mg chloriden (zout) of 8.356 g per liter water bevatten. De EEG-norm bedraagt 25 mg per liter en het normaal zoutgehalte in deze streek bedraagt ca 20 mg/liter.

De uitbater, de firma Willems, zou over geen exploitatievergunning beschikken en de inplanting zou eveneens strijdig zijn met het gewestplan. De zoutberg ligt gedeeltelijk in een landschappelijk waardevol gebied en een gedeeltelijk bosgebied.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Is het waar dat de zoutopslagplaats niet beantwoordt aan de voorschriften gesteld door het gewestplan?
In bevestigend geval, wat zijn uw maatregelen ?
2. Is het waar dat de uitbater over geen uitbatingsvergunning beschikt? In bevestigend geval, wat zullen uw maatregelen zijn?
3. Het grondwater is ten minste op 18 m diepte ernstig met chloriden (zout) bevuild. Wat wordt nu van overheidswege gedaan om deze verzilting tegen te gaan ?
4. Loopt het waterwinningsgebied Pidpa enig gevaar voor besmetting?
5. Is het waar dat het departement van leefmilieu weigert de ernst van dit probleem in te zien?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord op zijn parlementaire vraag, kan ik het geachte lid nog volgende informatie mededelen.

De plaats waar het strooizout voor wegen werd aangelegd heeft volgens het gewestplan Herentals-Mol de bestemming, deels van landschappelijk waardevol agrarisch gebied, deels van bosgebied.

Uit het verslag van de provinciale directie van de stedenbouw blijkt dat er een opslag van strooizout voor wegen van nagenoeg 4.000 à 5.000 ton en met nagenoeg 7 m hoogte werd aangelegd,

Door het bestuur van de stedenbouw werd niet opgetreden omdat het niet gaat om een handeling of werk dat onder toepassing valt van art. 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening. De stapeling van strooizout voor wegen is tijdelijk en de hoeveelheid verandert in functie van het weer. Men kan het stapelen van strooizout voor wegen dan ook niet aanzien als een wijziging van het reliëf van de bodem.

De vragen onder punt 2 tot en met 5 vallen buiten mijn bevoegdheid.

vraag nr. 77
van 25 januari 1984
van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Pensionering — Over te leggen documenten

Een personeelslid dat op pensioen, gaat, moet geen uittreksel uit de geboorteakte aanvragen bij de gemeente waar het geboren is wanneer, door het bestuur waarvan het afhangt, bij de pensioenaanvraag het geboorte-uittreksel kan gevoegd worden dat het, ter gelegenheid van zijn aanwerving, overgelegd heeft.

Zou de **grachte** Minister mij een exemplaar willen toezenden van de dienstnota waarbij aan de diensten en besturen, onder zijn bevoegdheid, de hoger beschreven maatregel werd of zal worden opgelegd?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op haar vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat deze aangelegenheid tot de bevoegdheid behoort van de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 78
van 25 januari 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

Artikel 8 en volgende van het Boswetboek — Prioriteiten

Artikel 8 en volgende van het Boswetboek regelen de prioriteiten en voordrachtprocedures bij vervanging van een aangestelde van de dienst Waters en Bossen waardoor het bijvoorbeeld mogelijk is dat een boswachter wordt opgevolgd door zijn zoon indien deze in het bezit is van een bekwaamheidsgetuigschrift in de bosbouw. Anderzijds dient overeenkomstig artikel 87, § 2 van de wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, het personeel bij de Vlaamse Gemeenschap aangeworven te worden door de uitsluitende bemiddeling van het Vast Secretariaat van het Rijkspersoneel. Nochtans werden inmiddels artikelen 8 e.v. van het Boswetboek niet opgehouden.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister hoe deze twistvraag praktisch word opgelost. Mag ik er aan herinneren dat dit probleem reeds op 16 maart 1983 werd gesignaleerd aan de Secretaris-generaal van het **Ministerie** van de Vlaamse Gemeenschap.

Antwoord

Ik heb de eer aan het geachte lid te laten weten dat binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, alle personeelszaken tot de uitsluitende bevoegdheid behoren van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Evenwel meen ik volgende ophelderingen te kunnen verstrekken in verband met de aanwerving van technisch beambten van waters en bossen 1ste klasse.

Bij advies van 25 oktober 1983 heeft de afdeling administratie van de Raad van State, VIIde Kamer, geoordeeld dat de procedure van aanstelling van technisch beambten in gemeentegebieden, zoals bepaald in artikel 8 van het Boswetboek, gewoon verder geldig is, onder dien verstande dat de Executieve in de plaats treedt van de Nationale Minister. Aldus werd de twistvraag daaromtrent opgelost.

Wel blijft uiteraard het akkoord vereist van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve om tot de aanwerving van technisch beambten over te gaan, ongeacht of het om Staats- of gemeentegebieden gaat.

Wat nu de prioriteit betreft, verleend aan zonen van aangestelden of oud-aangestelden van waters en bossen, om benoemd te worden tot technisch beambte, staat daaromtrent niets vermeld in artikel 8 en volgende van het Boswetboek.

Wel bepaalt een koninklijk besluit van 6 september 1902, in zijn artikel 2.B.2°, dat een dergelijke prioriteit geldt, ingeval een keuze moet worden gemaakt tussen voorgestelde kandidaten met zelfde verdiensten of rangschikking.

Uit de geest van het besluit kan worden afgeleid dat zulke prioriteit slechts in uitzonderlijke gevallen zal kunnen gelden, daar zij b.v. onderstelt dat de voorgestelde kandidaten het bekwaamheidsgetuigschrift in de bosbouw zouden hebben behaald met hetzelfde aantal punten.

Bovendien, mocht de prioriteit gelden, wordt nergens bepaald dat de zoon het gebied van zijn vader moet toegewezen krijgen.

Tenslotte moge ik er het geachte lid aan herinneren dat het de betrokken gemeenten en openbare instellingen toekomt kandidaten op een dubbele lijst voor te dragen en aan de bestendige deputatie van de provincieraad daaromtrent advies uit te brengen.

Vraag nr. 79
van 25 januari 1984
van de heer J. VALKENIERS

Gewestplan Halle- Vilvoorde — Herziening

Het gewestplan Halle-Vilvoorde werd goedgekeurd bij KB op 7 maart 1977, en gepubliceerd op 15 april 1977.

De procedure werd ingezet in 1974 met een KB op 29 maart 1974 dat gepubliceerd werd op 26 april 1974.

De toenmalige Staatssecretaris Dhoore verklaarde dat het gewestplan na 10 jaar zou worden herzien.

Moet de procedure dan weer niet worden ingezet?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Uit de bepalingen van artikel 43 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, artikel dat handelt over de herziening der aanlegplannen, blijkt dat een **aanlegplan** geldig blijft tot het door een ander wordt vervangen.

In de wet is geen termijn voorzien waarbinnen de aanlegplannen dienen herzien.

Momenteel zijn er geen vooruitzichten om het **gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse** in herziening te stellen.

Vraag nr. 80 van 25 januari 1984 van de heer N. DE BATSELIER

„Hoogveld ” te Dendermonde — Bestemming

Graag zou ik van de geachte Minister een antwoord krijgen op volgende vragen.

1. Worden er maatregelen voorbereid om ongebruikte industriegronden terug het statuut van landbouwgronden te geven ?
2. Wat is de bestemming op het gewestplan van het „Hoogveld ” te Dendermonde ?
3. Is het conform met de bestemming van het Hoogveld, volgens het gewestplan, dat hier een zandwinning op een terrein van 9 ha gebeurt ?
4. Is het conform met die bestemming dat hier een stortterrein klasse III wordt aangelegd ?
5. Welke procedure is noodzakelijk om de via het gewestplan bepaalde bestemming van een terrein te wijzigen ?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Momenteel worden geen maatregelen overwogen om de ongebruikte industriegronden terug de bestemming van landbouwgrond te geven.
2. Op het gewestplan Dendermonde heeft het „Hoogveld” de bestemming van industriezone. Op dit industrieterrein is reeds een groot bedrijf, alsmede verschillende andere kleinere bedrijven gevestigd.

De infrastructuur werd volledig uitgevoerd en de verwachtingen zijn dat de aanleg volledig ten nutte kan worden gemaakt zodat de verwezenlijking van de industriële bestemming in het vooruitzicht

wordt gesteld. In deze optiek zou het onlogisch zijn de momenteel nog niet voor industrie gebruikte delen terug de bestemming van landbouwgrond te geven.

3. Momenteel wordt in het industrieterrein nog niet aan zandwinning gedaan. Wel zijn er plannen om het zand dat in de ondergrond aanwezig is, ten nutte te maken als bouwzand. Er bestaan inzichten voorafgaand aan de verwezenlijking van de industriële bestemming, eerst het zand te winnen uit de ondergrond. De aldus ontstane ledige ruimte zou opgevuld worden met inerte materialen zoals steengruis. Een dossier dienaangaande is nog in onderzoek.
4. Het voorafgaand winnen van het zand kan, voor wat de toepassing van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw betreft, toegelaten worden in toepassing van artikel 20 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.
5. De procedure tot het wijzigen van de gewestplannen wordt bepaald door artikelen 43, 9 en 13 van hogergenoemde wet op de ruimtelijke ordening.

Vraag nr. 82 van 26 januari 1984 van de heer J. DE MOL

Beken in Limburg — Herstellings- en saneringswerken

In weerwil van bepaalde verklaringen van de Minister worden op verschillende plaatsen nieuwe groot-schalige saneringsplannen gepland en uitgevoerd.

Reeds bij verschillende gelegenheden werd er reeds op gewezen dat vele van deze werken meer problemen scheppen dan ze denken op te lossen. Door de verbredingen en rechtekkingen wordt het water veel sneller afgevoerd zodat het overstromingsgevaar niet alleen stroomafwaarts wordt gelegd maar tevens toeneemt. Het natuurlijke zuiveringskarakter van de beken wordt door de „verbeteringswerken ” uitgeschakeld. De ecologische schade is onoverzienbaar; het landschap wordt door de werken drastisch gewijzigd en is een verschraling of kaalslag inherent aan deze werken.

In verschillende gebieden in Vlaanderen is tegen deze werken hevig protest gerezen. In vele gevallen werden de werken toch uitgevoerd terwijl in andere gevallen men met een „ecologische studie” de zaak denkt te kunnen klaren. Over de technische aspecten wordt nooit een discussie gevoerd, ook al scheppen deze werken meer problemen dan ze oplossen.

1. De werken aan de Holventsebeek, de Ezelsbeek, Melsterbeek en Molenbeek zouden ter studie liggen. Zullen voor deze beken dezelfde grootschalige projecten worden uitgewerkt? Zo niet, welke soort verbeteringswerken worden voor deze beken voorzien ?
2. De werken aan de Mangelbeek zouden dijken voorzien over een lengte van 18 km. Is dit juist? Welke verbredingen, verdiepingen, **rechttrekkingen**

gen, bodem- en taludversterkingen worden voorzien?

Hoeveel hoogstammige bomen zullen door deze werken moeten worden gehakt?

3. Per project zouden we graag de kostprijzen kennen, en de fasering.
4. Welke kunstwerken (zoals wachtbekkens) worden in dit kader in Limburg voorzien?

Antwoord

1. De studies die momenteel in verband met de **Holvensebeek**, de **Ezelsbeek**, de **Melsterbeek** en de **Molenbeek** (waterloop nr. 12) aan de gang zijn strekken ertoe te bepalen welke werken aan deze waterlopen zouden dienen te worden ondernomen, om de herhaling van ongewenste overstromingen en waterbezwaar in de woongebieden en de agrarische zones, die zich in het hydrografische bekken van die waterlopen bevinden, te voorkomen.

Naar uit de studie is gebleken, zou het in hoofdzaak nodig zijn, benevens een aantal kunstwerken op die waterlopen op te richten, te vernieuwen of aan te passen, ook sommige plaatselijke hindernissen die een normale waterafvoer in de weg staan op te ruimen en maatregelen te treffen ter beperking van de erosie van de bedding van die waterlopen. Bovendien zal het hoogstwaarschijnlijk noodzakelijk zijn over te gaan tot de aanleg van kleine wachtbekkens om er bij zeer hoge wateraanvoer een deel van de topdebieten tijdelijk in te bergen;

2. De werken die thans in opdracht van het gemeentebestuur van Heusden-Zolder aan de Mangelbeek worden uitgevoerd hebben tot doel de normale afwateringsfunctie van de waterloop in het mijnverzakkingsgebied te herstellen. Daartoe is het nodig een buiten dat gebied aangelegde bodemval af te breken, nieuwe bodemvallen met instelbare drempels te bouwen en de Mangelbeek ter plaatse van het kasteel in het tracé van de Oude Winterbeek heraan te leggen. Mocht evenwel na de aanpassing van de instelbare drempels het gravitaire afvoervermogen van de waterloop, als gevolg van nieuwe verzakkingen — die uiteraard afhankelijk zijn van de intensiteit van de verdere exploitatie van de koolmijn „Helchteren-Zolder” — opnieuw ontoereikend worden, zou de Mangelbeek in de zone met de grootste verzakkingen tot een transportleiding ingedijkt worden. De lengte van het vak van de Mangelbeek dat aldus zou worden ingedijkt bedraagt volgens de thans beschikbare gegevens maximum zowat 1700 m. Hoeveel hoogstammige bomen ten behoeve van die mogelijke indijking zouden moeten worden geveld is nog niet bepaald, aangezien tot hiertoe geen bestek klaar ontwerp voor die werken is opgemaakt.

De werken die ten behoeve van de aanleg van het wachtbekken „Schulensbroek”, aan de Mangelbeek moeten worden uitgevoerd omvatten dijk-aanpassingen en plaatselijk eventueel ook oeverversterkingen in het vak, gelegen tussen de spoorwegbrug in Linkhout en de Kleine Molen in Lummen en waarvan de totale lengte 1691 m bedraagt. De uitvoering van de werken zou het vellen van

een 200-tal hoogstammige bomen, in hoofdzaak populieren, noodzakelijk maken;

3. Op grond van de huidige stand van vordering van de studie in verband met de bovenbedoelde waterlopen is het mij niet mogelijk per project de kostprijs en de fasering te laten kennen;
4. Op grond van de thans beschikbare resultaten van de onderscheiden studies mag worden aangenomen dat, ten behoeve van de Holvense-, de Ezels-, de Melster- en de Molenbeek, het nodig zal zijn per bekken telkens een of meerdere wachtbekkens aan te leggen.

Vraag nr. 83 van 26 januari 1984 van de heer J. DE MOL

Karkoolbos te Moerbeke — Verpachting jachtrecht

Enkele jaren terug werd door Gemeenschapsminister Galle het Karkoolbos aangekocht. Sindsdien wordt dit domein beheerd door Waters en Bossen. Volgens persberichten zou tot openbare verpachting van de jacht overgegaan zijn op 18 januari. Door het toestaan van een jachtrecht in dit gebied wordt niet alleen de veiligheid van de wandelaars bedreigd maar zal het evenwicht in het bos en de rust in het nabijgelegen natuurreservaat totaal verstoord worden.

1. Is het juist dat u een verpachting van het jachtrecht voorziet voor dit gebied?
2. Hoe denkt u concreet wandelaars te beschermen, wel wetende dat de klassieke verplichtingen weinig daadwerkelijke bescherming bieden?
3. Hoe denkt u een beschadiging van de unieke fauna te voorkomen?
4. Hoe wordt het nabijgelegen reservaat beschermd? Welke garantie geeft u opdat de rust van het reservaat en haar bewoners gewaarborgd blijft?
5. Welke garanties worden er gevraagd van de pachters van het jachtrecht? Welke bijkomende verplichtingen voorziet u voor de verpachting?
6. Wat zal dit pachtrecht opleveren per jaar?
7. Overweegt u niet om af te zien van deze verpachting?
8. **Welke motiveringen** kunnen ter ondersteuning van deze verpachting aangevoerd worden?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat op 18 januari 1984 werd overgegaan tot de openbare verpachting van het jachtrecht in het Staatsbos „Karkoolbos” te Geraardsbergen (Moerbeke) voor een periode van negen jaar met ingang van 1 februari 1984.

Het jachtrecht werd verpacht voor een bedrag van 76.000 F, voor een oppervlakte van 29,5 ha.

In de verpachtingsvoorwaarden zijn een aantal bijzondere voorwaarden opgenomen om rekening te houden met het openstellen van het bos t.b.v. de recreatie en met een gepaste bescherming van de fauna.

Ik kan in dit verband volgende bepalingen vermelden :

- het verbod klemmen en giftige produkten te gebruiken;
- het verbod wild te voederen zonder voorafgaande toestemming van de bosdienst;
- het verbod om carnivoren te vangen of te doden zonder voorafgaande toestemming van de bosdienst;
- het verbod om vuurwapens te gebruiken voor de jacht op zaterdagen, zondagen en wettelijke feestdagen tussen 1 juni en 31 augustus van elk jaar.

In bedoeld bos werd tot 31 maart 1982 gejaagd door de huurders van het jachtrecht van de vroegere eigenaars.

Voor zover nodig vestig ik de aandacht van het geachte lid op het feit dat de jacht een oude en erkende vrijetijdsbesteding is, die overeenkomstig artikel 715 van het Burgerlijk Wetboek door een bijzondere wet wordt geregeld.

Ik meen dat de combinatie van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake de jacht en van de bepalingen van de jachtpacht de wederzijdse belangen van jagers en recreanten kunnen verzoenen.

Mijn diensten staan in voor de controle op de stipte naleving van de verpachtingsvoorwaarden en zullen de vereiste maatregelen blijven nemen om dit bos waarin het jachtrecht verpacht wordt, op de juiste wijze te beheren met inachtneming van de recreatieve functie, de natuurwaarden en een adequaat faunabeheer.

Vraag nr. 84
van 26 januari 1984
van de heer J. DE MOL

Koninklijk besluit tot vaststelling voor het Vlaamse Gewest van de op openbaar domein door publiekrechtelijke rechtspersonen uit te voeren werken en te verrichten handelingen waarvoor wegens hun geringe omvang geen vergunning is vereist — Afkondiging

Op mijn vraag nr. 222 van 17 oktober 1983 antwoordde u dat het op 25 maart 1981 ondertekende besluit van de Vlaamse Executieve nog niet gepubliceerd werd.

Op de andere vragen werd geen antwoord verstrekt; u stelde dat u bij het bestuur zal „ navraag doen ” en dat u zal „ aandringen op een spoedige publikatie “.

1. Is het bedoelde KB reeds gepubliceerd ? Zo niet, wanneer voorziet u de publikatie?
2. Waarom werd het KB niet tijdig gepubliceerd?
3. Mag men a contrario afleiden dat een vergunning in de andere gevallen steeds vereist is ?
4. In welke mate zal u het op vele vlakken niet-naleven van de huidige reglementering door openbare besturen in de hand proberen te houden ?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Het bedoelde KB is nog niet gepubliceerd, maar werd voor publikatie overgemaakt aan het Belgisch Staatsblad.
2. De bedoelde tekst van het KB werd reeds sinds geruime tijd overgemaakt aan de administratie. De laattijdige publikatie is te wijten aan problemen ingevolge de regionalisatie, zoals b.v. de vertaling, de organisatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, e.d.
3. Het KB omschrijft de werken en handelingen van zogenaamde „ technische ” aard, waarvoor wegens hun geringe omvang geen vergunning vereist is.

Werken en handelingen waarvan de omvang groter is dan deze beschreven in hogergenoemd KB zijn onderworpen aan een bouwvergunning, in toepassing van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedebouw en de ruimtelijke ordening.

4. Vermits het werken en handelingen betreft die door toedoen van de overheid tot stand komen, mag worden aangenomen dat de desbetreffende overheden bouwvergunning vragen voor de aan vergunning onderworpen werken en handelingen.

Vergunningsplichtige werken en handelingen die worden uitgevoerd zonder de nodige vergunning vallen onder toepassing van hoofdstuk III van hogergenoemde wet op de ruimtelijke ordening en de stedebouw.

Vraag nr. 87
van 2 februari 1984
van de heer J. VALKENIERS

Hallerbosmuseum — Openingstermijn

Waarom kan het museum van het Hallerbos niet gans het jaar geopend zijn ?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat een permanente toegankelijkheid van het bosmuseum in het Hallerbos praktisch niet te realiseren is.

Een permanente toegankelijkheid vereist niet alleen dat twee personen voortdurend ter beschikking dienen te staan voor de bewaking tijdens de week en de weekeinden, maar ook dat de werkingskosten (verwarming en elektriciteit) hoog kunnen oplopen.

Zoals reeds vroeger in het bosmuseum van Zoniën te Groenendaal werd vastgesteld is het bezoekersaantal het belangrijkste in de lente en de herfst. Het is dan ook niet te verantwoorden het bosmuseum tijdens zomer en winter permanent open te houden voor een enkele bezoeker.

Voor groepen en scholen is het bosmuseum steeds toegankelijk, evenwel na voorafgaandelijke aanvraag, vermits de andere dienstactiviteiten van de Technisch Beambte eveneens hun belang hebben en dienen georganiseerd te worden.

Daar de Technisch Beambte nog heel wat andere diensttaken te vervullen heeft, zal men een beroep moeten doen op hulp van buitenaf.

Daarom werd voor 1984 met enkele verenigingen reeds een voorlopige regeling getroffen waarbij een beurtrol werd opgesteld voor het openhouden op zondag en het eventueel gidsen van groepen en dit voor de maanden mei, juni, september en oktober.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

vraag nr. 17
van 25 januari 1984
van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Pensionering — Over te leggen documenten

Een personeelslid dat op pensioen gaat moet geen uittreksel uit zijn geboorteakte aanvragen bij de gemeente waar het geboren is wanneer, door het bestuur waarvan het afhangt, bij de pensioenaanvraag het geboorte-uittreksel kan gevoegd worden dat het, ter gelegenheid van zijn aanwerving, overgelegd heeft.

Zou de geachte Minister mij een exemplaar willen toezenden van de dienstnota waarbij aan de diensten en besturen, onder zijn bevoegdheid, de hoger beschreven maatregel werd of zal worden opgelegd ?

NB: Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op uw schriftelijke vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat het personeel van de Vlaamse Gemeenschap ressorteert onder de bevoegdheid van de Heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Bijgevolg is uw vraag nu, wat mij betreft, zonder voorwerp.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZOND-
HEIDSBELEID

Vraag nr. 25
van 3 januari 1984
van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse Gewest — Autonoom preventiebeleid

De Vereniging Alcohol — en andere Drugproblemen doet haar beklag over het feit dat in Vlaanderen geen autonoom preventiebeleid kan worden gevoerd bij gebrek aan financiële middelen.

Hoe denkt u hieraan te verhelpen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat de Vlaamse Executieve krachtens de bijzondere wet tot hervorming van 'de instellingen bevoegd is een autonoom beleid te voeren inzake preventie van alcoholen drugproblemen wat de Vlaamse Gemeenschap betreft.

De in uw vraag vermelde Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen, die in de loop van vorig jaar de werkzaamheden overnam van het Overlegcomité over Alcohol en andere Drugs, bekwam voor de periode van 1 juli tot 31 december 1983 een subsidie van 700.000 fr. voor de coördinatietak en 750.000 fr. voor de provinciale werkgroepen.

Ik ben het met u eens dat in de toekomst meer middelen zouden moeten ter beschikking worden gesteld voor de preventie van alcohol- en druggebruik. Het zou opportuun geweest zijn een deel van de inkomsten afkomstig van de toepassing van de wet van 28 december 1983 betreffende het verstrekken van sterke drank en betreffende het vergunningsrecht ter beschikking te stellen van het beleid inzake preventie van alcohol- en druggebruik op het vlak van de gemeenschappen.

Wanneer alcohol gemakkelijker te verkrijgen is moeten de verbruikers immers ook beter worden voorgelicht om een verantwoorde keuze te kunnen maken wat de consumptie van alcoholische dranken betreft. Bovendien is het belangrijk de effecten van deze gewijzigde wetgeving op de gezondheid van de bevolking ernstig te bestuderen om na te gaan of de wetgeving in de toekomst niet op een voor de volksgezondheid verantwoorde wijze zal moeten worden aangepast.

Vraag nr. 27
van 16 januari 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Omloop Terlaemen te Zolder — Wedstrijden en oefenritten met motorvoertuigen

Geregeld wordt het ministerieel besluit houdende toelating voor het inrichten van wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen en -rijwielen op bovenvermelde omloop aangepast door uw collega, bevoegd voor het leefmilieu.

Gelet op de eventuele gevolgen voor de volksgezondheid, is het zeer belangrijk voor de ± 3.000 omwonenden binnen een afstand van ongeveer 1.000 meter rond de omloop, welke voorwaarden en beperkingen aan de inrichtende VZW worden opgelegd.

Graag vernam ik of de Gemeenschapsminister of zijn administratie bij de voorbereiding van genoemde ministeriële besluiten werd geraadpleegd. Zo neen, oordeelt de heer Gemeenschapsminister niet dat het gezondheidsbeleid ter zake in het gedrang kan komen.

Antwoord

In verband met de vraag door het geachte lid gesteld, kan ik hem meedelen dat mijn administratie niet geraadpleegd wordt bij de voorbereiding en opstelling

van de ministeriële besluiten houdende toelating voor het inrichten van wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen en -rijwielen.

Wat betreft de samenstelling van de Consultatieve Commissie, opgericht bij besluit van 16 maart 1983 van de Vlaamse Executieve houdende aanvulling van het koninklijk besluit van 10 juni 1976 houdende maatregelen tot inrichting van wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen met bijzondere bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest, kan worden opgemerkt dat o.a. drie ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap werden voorzien.

Bij het benoemingsbesluit dd. 18 mei 1983 van de Vlaamse Executieve werd geen ambtenaar uit de Administratie Gezondheidszorg aangeduid. Ik ben het met het geachte lid eens dat bedoelde ritten ook schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid, en zal derhalve bij mijn collega van leefmilieu aandringen op overleg en, zo nodig, medebeslissingsrecht.

**J. LENSSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
WATERBELEID EN ONDERWIJS**

**Vraag nr. 70
van 10 januari 1984
van de heer F. GEYSELINGS**

Vervuilde grond te Meeuwen — Analyse

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 17 van 17.11.1983 in verband met het storten van vervuilde grond te Meeuwen.

Graag ontvang ik van de geachte Minister een antwoord op de hiernavolgende aanvullende vragen.

1. Onder welke categorie afvalstoffen valt de vervuilde grond die te Meeuwen werd gestort en welke zijn de stoffen die hier als vervuilend werden gecatalogeerd?
2. Op vraag 1 van voornoemde parlementaire vraag werd geantwoord dat van 7 tot 10.10.1983 de vervuilde grond werd gestort. Volgens een krantenbericht werden op 10.11.1983 door OVAM-functiearissen van deze vervuilde grond stalen genomen ter analysering.

Waarom liet de bevoegde overheid een maand verstrijken alvorens grondstalen te nemen?

3. Heeft de eigenaar van het terrein waarop de vervuilde grond werd gestort een geldige stortvergunning, zoals bepaald in artikel 25 van het decreet van 02.07.1981?

In bevestigend geval, voor welke categorie afvalstoffen?

In ontkennend geval, wat zal OVAM tegen de eigenaar ondernemen?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt:

1. Het betreft afvalstoffen die gecatalogeerd worden onder industriële afvalstoffen.

Uit de analyse resultaten blijkt dat de verontreiniging bestaat uit olie en dichloorethaan.

2. De data vermeld in het antwoord van parlementaire vraag dd. 17 november 1983 nr. 17, werden niet correct weergegeven. De stortactiviteit gebeurde van 7 tot 10 november 1983. Op 10 november 1983 te 21 u. 30 werd de overtreding ter plekke vastgesteld en op voornoemde datum werd een bemonstering uitgevoerd.
3. De eigenaar van het terrein bezit geen vergunning.

De afgraving van deze vervuilde grond zal gebeuren in de week van 30 januari - 4 februari 1984, zo de weersomstandigheden het toelaten.

De verwijdering zal vanzelfsprekend gebeuren op kosten van de overtreders.

**Vraag nr. 71
van 10 januari 1984
van de heer F. GEYSELINGS**

Rupelstreek — Stortaanvragen

In de Rupelstreek gaan volgens de krantenberichten 13 van de 14 storten dicht en zal er midden 1984 een nieuw stort geopend worden.

Er kwamen sinds mei 1983 17 stortaanvragen voor de Rupelstreek binnen. Volgens de berichtgeving werden alle aanvragen geweigerd behalve deze voor vliegassen. Dit zijn de onverbrande delen poederkool vermengd met de verbrandingsgassen afkomstig van de elektriciteitscentrale NV Interescout te Schelle. Op het stort van deze stookinstallatie zal jaarlijks nog 50.000 tot 60.000 ton vliegassen gestort worden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Er wordt geschreven dat vliegass cadmium, lood, kwik, chroom en radio-actieve bestanddelen bevat. Als dit waar is, betekent het stort van de NV Interescout dan geen reëel gevaar voor de volksgezondheid?
2. Er wordt verder aangehaald dat vliegass ook de zuurtegraad van het water verlaagt.

Zijn er op en rond het stortterrein peilputten aanwezig die toelaten de kwaliteit van het grondwater te controleren? In bevestigend geval, hoe dikwijls gebeuren deze peilingen en wat zijn de analyseuitslagen van de laatste 2 jaar?

3. Hoever ligt het kwestieus stort van een openbaar waterwinningsgebied en van de dichtstbijgelegen woonkern?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt:

1. Vliegass bevat inderdaad cadmium, lood, kwik, chroom, e.d. Deze zware metalen komen evenwel in zeer kleine concentratie voor. Het is wetenschappelijk bewezen dat er geen aantoonbare radio-actieve bestanddelen in vliegass voorkomen.

Bijkomend mag gesteld worden dat naast de Belgische **onderzoeken** ter zake ook een MER rapport in Nederland heeft aangetoond dat vliegassen komende van thermische centrales onschadelijk zijn. De exploitatie door de NV Interescout levert dus geen gevaar op voor de volksgezondheid.

- Alnaargelang de gebruikte kolen kunnen vliegassen de pH beïnvloeden. Het staat evenwel vast dat in de meeste gevallen de pH hoger wordt dan 7 zodat men geen verzuring van de grond krijgt. Opzoekingen werden reeds uitgevoerd die wezen naar een mogelijk hergebruik als grondverbeteraar voor zure gronden.

Voorheen waren geen peilputten aanwezig, men kan stellen dat men in een ondoordringbare kleilaag *gestort* heeft.

Dit is ook thans nog het geval.

In de vergunningsvoorwaarden werd opgelegd dat er maatregelen dienen getroffen ter voorkoming van de verspreiding van het verontreinigd grondwater en percolatiewater.

Vanzelfsprekend zal een geregelde controle gebeuren.

Anderzijds kan men stellen dat voor vergelijkbare vliegassen onderzoeken werden uitgevoerd op de invloed op het grondwater. Deze onderzoeken hebben uitgewezen dat er geen ongunstige invloeden waren.

- De bebouwing te weten lintbebouwing ligt op ± 1 km rond de site. De eigenlijke woonkern van Schelle is op meer dan 2 km gelegen. Het dichtstbijgelegen waterwinningsgebied, te weten dat van Schoten ligt op 20 km van de stortplaats.

Vraag nr. 72

van 10 januari 1984

van de heer F. GEYSELINGS

Slibbekken te Ham (Limburg) — Afvalstoffen

Er rijzen talrijke vragen rond het industrieel slibbekken te Ham (Limburg), waarvoor de bestendige deputatie van Limburg begin augustus 1983 aan Limburg Chemie toestemming heeft gegeven om het bestaand slibbekken verder uit te breiden en te exploiteren. Deze vergunning geldt voor 3 jaar.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

- Welke bedrijven lozen in dit slibbekken, wat is hun afval en hoe groot bedraagt dit terrein?
- Naar ik verneem werd van verschillende zijden verzet aangetekend tegen deze exploitatievergunning. Waarom werd geheel of gedeeltelijk geen rekening gehouden met hun eisen?
- Wijst de controle uit dat de bedrijven aan de opgelegde exploitatievoorwaarden voldoen? Hoe dikwijls geschiedt deze controle, door wie en hoe?
- Wordt door de betrokken bedrijven ernstig werk gemaakt van de beloofde recyclage van de afvalproductie? Hoe ver staat het hiermee?

- De plaatselijke verenigingen hebben hun bedenkingen geuit over de LISEC-studie in verband met de ondoorlaatbaarheid van de ondergrond en het bevuilingsgevaar voor het grondwater.

Heeft deze studie ten grondslag gelegen voor het toekennen van een vergunning?

- Kan mij gezegd worden welke bewegingsrichting het grondwater onder het slibterrein volgt?
- Is het waar dat de Directeur-generaal van Tessenderlo Chemie ook lid is van de raad van beheer van het Centrum voor Ecologie en Bosbeheer?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen wat volgt:

- Op het slibbekken te Ham wordt uitsluitend slib van de dicalciumfosfaatfabricage geloosd. Dit slib is afkomstig van de NV Tessenderlo Chemie en NV Limburg Chemie. De slijkresten, ontstaan uit de produktie van dicalciumfosfaat uit natuurlijk fosfaat, worden in het voorziene slibbekken — groot ongeveer 25,5 ha geloosd. De voorziene uitbreiding van het bekken bedraagt ongeveer 30 ha.
- Naar aanleiding van een reeks beroepen ingesteld tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de Provinciale Raad van Limburg dd. 18 augustus 1983 houdende vergunning aan de NV Tessenderlo Chemie werd op vrijdag 4 november 1983 een hoorzitting georganiseerd. Ik onderzoek thans de elementen die tijdens deze hoorzitting werden aangebracht.
- Gezien tot heden geen definitieve uitspraak omtrent de vergunningstoestand van bedoelde stortplaats is ingetreden en bijgevolg een oplevering van de stortplaats niet gebeurde, kon de inspectie van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij de uitbatingvoorwaarden niet onderzoeken.

De toezichthoudende ambtenaar van de Afvalstoffenmaatschappij zal het naleven van de definitieve vergunningsvoorwaarden nauwkeurig volgen.

- Alternatieve methodes voor het verwijderen van het slib afkomstig van de dicalciumfosfaatproduktie zijn tot heven niet voorhanden. De chemische behandeling van fosfaatafvalslib met selectieve herwinning van de belangrijkste samenstellende componenten maakt thans het voorwerp uit van een uitgebreide studie.
- Bij het uitbrengen van een advies omtrent de ondoorlaatbaarheid van de ondergrond en het bevuilingsgevaar voor het grondwater werd ondermeer rekening gehouden met de LISEC-studie.
- De bewegingsrichting van het grondwater onder het slibterrein kan in volgende punten worden samengevat :
 - Het gebied ten Noorden van het reservoir is gekenmerkt door een algemene grondwaterstroming in zuidwestelijke richting, die door het bestaan van het slibbekken omgebogen wordt naar het zuiden, in het bijzonder naar de

kanaalsloot die het reservoir met de Grote Beek verbindt.

— Er zijn drie actieve knelpunten:

1° knelpunt Veldhoven dat een kleine oppervlakte affecteert die tussen het reservoir en het kanaal (weide, bos) gelegen is (K1)

2° knelpunt in het noordoosten dat afgeremd wordt door het natuurlijk reliëf en afgebogen wordt naar het oosten (K2)

3° knelpunt Fransberg dat door de overloop en door de afleiding van knelpunt 2 wordt versterkt (K3).

Van deze knelpunten is het derde het belangrijkste omdat het

1. een groot debiet vertoont en
2. rechtstreeks beïnvloed wordt door het overloopwater dat gecontamineerd kan zijn.

Met afzonderlijke post zend ik aan het geachte lid het bewegingspatroon van het grondwater onder bedoeld slobterrein.

7. De Raad van het Centrum voor Ecologie en Bosbeheer is samengesteld uit wetenschapsmensen en industriëlen. De heer Directeur-Generaal van Tessenderlo-Chemie maakt deel uit van deze Raad van Beheer.

Vraag nr. 73
van 10 januari 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Turnhout — Illegaal stort

Graag ontvang ik van de geachte Minister een antwoord op de hiernavolgende vragen met betrekking tot het sluikestort te Turnhout (zie parlementaire vraag nr. 15 van 17.11.1983).

1. Volgens het antwoord bevat de teruggevonden afval probleemafvalstof. Over welk probleemafvalstof gaat het hier?
2. Had de exploitant van het kwestieus terrein een geldige stortvergunning? In bevestigend geval, voor welke afvalstoffen en van wanneer dateert deze vergunning?

In ontkennend **geval**, wat heeft de **locale**, provinciale en hogere overheid tegen deze illegaliteit ondernomen? Hoe is het te verklaren dat gedurende méér dan 10 jaar dit stort geen vragen oproept?

3. De overtreding greep plaats in 1972. Elf jaar later werd dit gebied gesaneerd door de toenmalige huurder.

Op wiens opdracht werd deze sanering uitgevoerd?

Waarom werden vóór de afdekking geen **monsternames** genomen?

4. In het Vlaamse land bevinden zich tientallen gesaneerde stortplaatsen die probleemafvalstoffen kunnen bevatten.

Is het wel verstandig stortplaatsen zonder bodemonderzoek te laten bedekken?

Zullen in de toekomst, na deze ervaring, bodemanalyses uitgevoerd worden vooraleer een stort te laten saneren?

5. Wie zal de onkosten betalen die zullen voortspruiten uit het afvoeren van dit afval naar een klasse I stortplaats?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Het gaat in onderhavig geval om een probleemafvalstof aangezien uit de analysesresultaten gebleken is dat de verontreinigde grond sporen bevatte enerzijds van oplosmiddelen (N-hexaan, benzeen en toluen) en anderzijds van 1,1 biphenyl. Deze pollutanten waren echter in dergelijke kleine concentraties aanwezig dat men bezwaarlijk kon spreken van een gevaarlijke verontreiniging.

2. Er was geen vergunning en er kon nauwelijks gesproken worden van een exploitatie.

Er werd door de plaatselijke politie een PV opgesteld dd. 30 december 1972 en overgemaakt aan het Parket van de Procureur des Konings. Het is nadat de Openbare Afvalstoffenmaatschappij in kennis werd gesteld van voornoemde gedane stortingen, dat door de dienst toezicht een onderzoek werd ingesteld.

3. De sanering werd uitgevoerd in opdracht van de OVAM in overleg met het stadsbestuur van Turnhout, de vorige en huidige eigenaar. Vóór de saneringswerken werden aangevat werden verschillende boringen uitgevoerd op en rond het terrein; het is aan de hand van de analysesresultaten dat de saneringswerken werden opgelegd gebaseerd op zuiver wetenschappelijke basis. Eerst na afgraving werd de afdek aangebracht.
4. Men zou zich kunnen afvragen of zich nog dergelijke gevallen kunnen voordoen. Feit is dat er over gewaakt wordt dat indien tot een sanering van terreinen moet worden overgegaan, de nodige onderzoeken worden uitgevoerd op basis waarvan de nodige maatregelen voor sanering worden genomen.
5. Aangezien het hier gaat om een probleemsituatie die ontstaan is 10 jaren geleden en na enig opzoekingswerk de vermoedelijke overtreder werd gevonden, is door middel van overleg tussen de verschillende partijen de zoon van de vermoedelijke overtreder bereid gevonden spontaan de nodige werken uit te voeren. Dit resulteerde in een vlotte sanering van het terrein en maakte een aanslepende gerechtelijke procedure overbodig.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65,6)

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 81
van 26 januari 1983
van de heer J. DE MOL

Waasmunster — Campingzone

In de op het gewestplan voorziene verblijfsrecreatie zou men zinnens zijn een campingzone aan te leggen voor 57 stacaravans. Deze zone zou een aansluiting vormen bij de bestaande zone Maretak. In de Maretak werden een 100-tal weekendverblijven opgericht waarvan er 53 vast bewoond zijn.

1. Hoeveel weekendverblijven of vaste verblijven zijn in de zone Maretak wettelijk vergund? Welke maatregelen werden genomen om de toestand te regulariseren of het gebied in te richten?
2. Welke noodzaak bestaat er om in Waasmunster nieuwe verblijfsgebieden in gebruik te nemen?
3. Rent u niet van oordeel dat Waasmunster op het vlak van al dan niet vergunde weekendverblijven reeds zwaar overbelast is?
4. In milieuwmiddens bestaat de vrees dat het bosgebied aan het oud vliegveld ook zou gebruikt worden om weekendverblijven in te planten. Bestaan er op dit vlak plannen en heeft het gemeentebestuur hierover reeds contact opgenomen met uw diensten?

Voorlopig antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de nodige informatie gevraagd wordt aan AROL.

Van zo haast de nodige gegevens me bekend zijn, zal ik niet nalaten inhoudelijk antwoord te verstrekken.

vraag nr. 85
van 26 januari 1984
van mevrouw M. SMET

Gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren — Tracé Grote Ring Antwerpen

Op het Gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren werd het tracé van de Grote Ring rond Antwerpen ten zuiden van de E3 niet weerhouden. Dit Gewestplan werd vastgelegd bij koninklijk besluit en is dus richtinggevend voor het goedkeuren van verkavelings- en bouwvergunningen.

Nu blijkt er een KB van 14 november 1974 te bestaan waarin dit deel van de Grote Ring wel werd voorzien, en dat nog altijd als richtlijn gehanteerd wordt bij aanvragen om bouw- en verkavelingsvergunningen in het betrokken gebied.

Er bestaat dus een tegenstelling tussen het KB van het Gewestplan enerzijds, dat gezien het van recentere datum is, primeert boven het KB van 14 november 1974, en de houding die aangenomen wordt t.a.v. vergunningen.

Dit brengt rechtsonzekerheid mee voor de betrokkenen.

Ik verzoek de geachte Minister me mede te delen welke houding wordt gevolgd vanuit het departement in deze aangelegenheid en waarom.

Voorlopig antwoord

Gevolggend aan haar parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het standpunt wordt ingewonnen van de Minister van Openbare Werken en van AROL. Van zo haast me de nodige concrete gegevens bekend zijn, zal ik niet nalaten een inhoudelijk antwoord te verstrekken.

J. LENSSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 67
van 9 januari 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Gentse kanaalzone — Roetneerslag

Er bereiken mij klachten voor abnormale roetneerslag in de Gentse kanaalzone. Meerdere tuinbouwbedrijven zouden ingevolge de dure stookolie beroep doen op goedkopere vaste brandstoffen met roetneerslag als direct gevolg.

Kan de geachte Minister mij mededelen of hieromtrent bij zijn departement klachten zijn binnengekomen en welke maatregelen er worden getroffen om deze milieuhinder te voorkomen.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

vraag nr. 68
van 9 januari 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Afvalwater in openbare riolen — Controle

Artikel 5, § 1, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging bepaalt dat alle lozing van afvalwater is onderworpen aan vergunning. Voor het lozen van normaal huisafvalwater in de openbare riolen wordt de vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen.

Voor het lozen van ander afvalwater in de openbare riolen alsmede voor alle lozing van afvalwater in de

wateren bedoeld in artikel 5, eerste lid van diezelfde wet, wordt de vergunning verleend door de directeur van de waterzuiveringsmaatschappij waaronder de lozingsplaats ressorteert.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Uit deze wetgeving leid ik af dat iedereen die voorwerpen of stoffen in de oppervlaktewateren werpt of deponereert, verontreinigde of verontreinigende vloeistoffen erin loost of er gasen inbrengt, hiervoor een lozingsvergunning moet aanvragen en verkrijgen vooraleer zulks te mogen doen.

Als deze wet strikt wordt toegepast, is elk gezin dat zijn huishoudelijke vloeibare afval in de openbare riool laat vloeien in overtreding met voornoemde wet.

In hoeverre wordt artikel 5, § 1 toegepast?

2. Artikel 17 van het **KB van 03.08.76** houdende algemene reglementering van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren in de openbare riolen en in de kunstmatige afvoerwegen voor regenwater bepaalt dat de lozing van normaal **huisafvalwater** in de openbare riolen kan worden toegelaten onder bepaalde voorwaarden, b.v. het geloosd water mag noch textielvezels, noch verpakkingsmateriaal e.a., geen minerale oliën e.a., of andere stoffen die het rioolwater giftig of gevaarlijk kunnen maken, bevatten.

Hoe en door wie wordt hierop controle uitgevoerd?

Hoeveel overtredingen tegen deze wet werden de laatste 2 jaar vastgesteld?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 69 van 9 januari 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Sint-Elisabethziekenhuis te Herentals — Lozingsvergunning

In het antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 2 12 van 02.09.83 met betrekking tot het lozen van afvalwater door het Sint-Elisabethziekenhuis te Herentals, werd geantwoord dat deze instelling pas op 1 juli 1983 een lozingsvergunning heeft aangevraagd.

Uit ditzelfde antwoord leid ik af dat door de directeur van de vzw van het betrokken gebied inmiddels een onderzoek is ingesteld om na te gaan aan welke voorwaarden dit lozingwater moet voldoen.

Naargelang de opgelegde voorwaarden kunnen interne saneringsmaatregelen in deze instelling worden getroffen.

Deze gang van zaken lijkt mij zeer eigenaardig en mijns inziens zeker in strijd met artikel 2 van de wet van 26.03.71 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Loost het kwestieus ziekenhuis nog steeds op onwettelijke wijze zijn afvalwater in oppervlaktewateren?

In bevestigend geval, hoelang zal dit nog geschieden?

2. Na hoeveel tijd moet dit ziekenhuis, na het eventueel toekennen van een lozingsvergunning, de voorziene voorwaarden in hun geheel naleven?

Zullen in dit geval voor dit ziekenhuis nog overgangsbepalingen voorzien worden na ca 15 jaar illegaliteit?

3. Heeft uw dienst van een gezondheidsinspecteur sinds het begin van deze legislatuur een melding ontvangen waaruit blijkt dat het ziekenhuis Sint-Elisabeth te Herentals zonder lozingsvergunning werkt?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 73 van 10 januari 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Vlaamse Gewest — Bescherming van ons leefmilieu

De chemische sector boekte in 1982 reuzewinsten, nl. 8,4 miljard frank. Dit is het vijfvoudige van 1981.

De investeringen in de Belgische scheikundige sector namen in 1982 nominaal met 15,5 percent toe. Niet-tegenstaande 60 percent van deze investeringen voor expansie werden aangewend, daalde de tewerkstelling met 0,6 percent en werd op de koop toe nog vijfmaal meer winst geboekt dan in 1981.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. De chemische bedrijven maken fenomenale winsten maar produceren terzelfdertijd ontzaglijke hoeveelheden schadelijke afvalstoffen die ons leefmilieu zowel te water als in de lucht zwaar belasten.

De expansie-investering bedroeg 60 percent van de totaal gedane investering.

Hoe groot was tijdens diezelfde periode de investering voor de bescherming van ons leefmilieu en hoeveel werd er uitgegeven om hun afval te elimineren en af te voeren (in absolute en procentuele cijfers)?

2. Hoeveel chemische bedrijven in het Vlaamse land overtreden :

1e. de wet van 26.03.71 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging?

2e. de wet van 26.12.64 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging?

3. Zou het niet wenselijk zijn bij deze grote winsten de lozingsverplichtingen in deze sector te verstrengen en zij die nog in overtreding zijn met de gangbare wetgeving, de lozingsvoorwaarden te doen naleven ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden ver-

richt, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.